பெஸ்ட் நாவல்

பட்டுக்கோட்டை
பிரபாகர்

ரூ.10/-

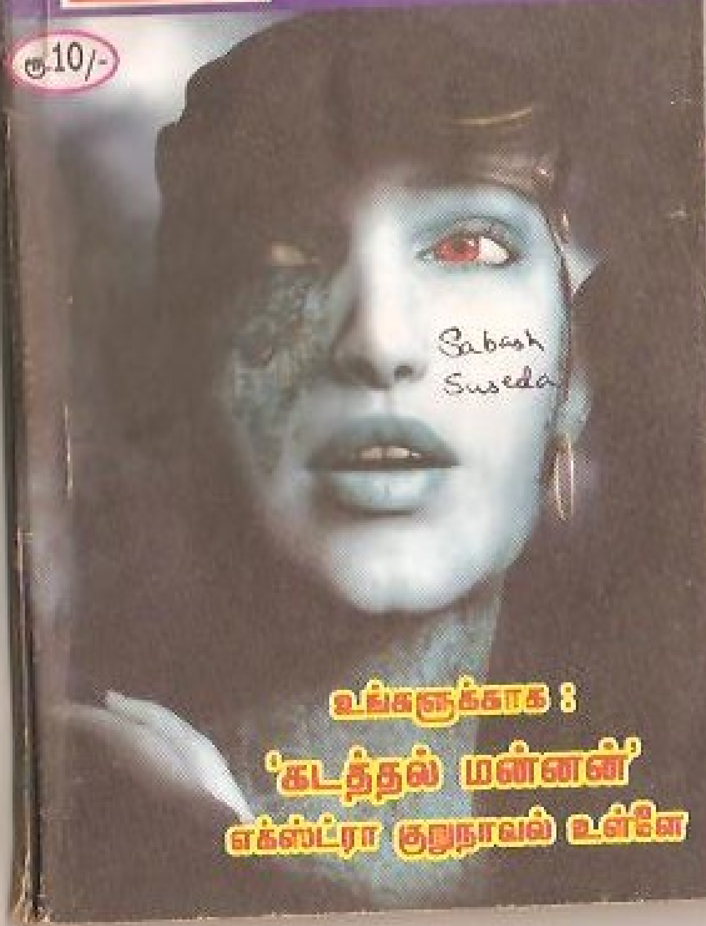

உங்களுக்காக :

'கடத்தல் மன்னன்'

எக்ஸ்ட்ரா குறுநாவல் உள்ளே

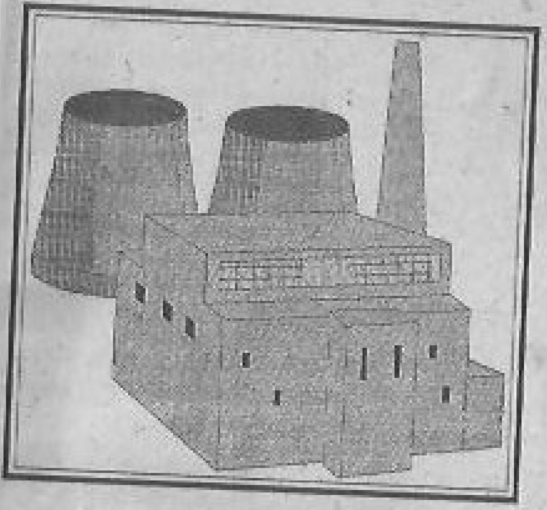

சபாஷ் சுசிலா

பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

1

கோபிசெட்டிப்பாளையம். ஜி.கே.எஸ். மூர்த்தியின் நெடுநாள் விருப்பத்திற்கிணங்க கதையின் முதல் வாக்கியத்திலேயே வந்துவிட்ட பரத் மூன்லைட் டிடெக்டிவ் ஏஜன்சீஸ் அலுவலகத்திற்குள் நுழைந்தான்.

கம்ப்யூட்டரைத் தட்டிக் கொண்டிருந்த மாதவி நிமிர்ந்து, ''குட்மார்னிங் சார்'' என்றாள்.

''வெரி குட்மார்னிங் மாதவி'' என்றவன் அவள் கூந்தலின் மாற்றத்தைப் பார்த்து வியந்தான். நுனி வரைக்கும் ஒற்றைப் பின்னல் பின்னுகிற மாதவி பாதி கூந்தலை வெட்டி வீசி குதிரை வாலாக்கி முன் மண்டையில் ஸ்டைல் கட் செய்து... அட! இது மாதவிதானா?

''மாதவி, இதென்ன அலங்கோலம்!''

''சார்! நீங்கதானே ஸ்டைலா உன்னை மாத்திக்கோன்னு சொன்னிங்க. அதுக்கான செலவெல்லாம் நிர்வாகம் ஏத்துக்கும்னு கூட சொன்னிங்களே சார். நேத்து பியூட்டி பார்லர் போய் இப்படி பண்ணிக்கிட்டேன். அலங்கோலம்னு சொல்லிட்டிங்களே சார்!''

''சேச்சே! பிரமாதம்ங்கறதைதான் அப்படி சொன்னேன். இப்படி எல்லாம் செஞ்சா நீ கொஞ்சம் அழகாகூட தெரிவேன்னு நான் நினைச்சதே இல்லை மாதவி. வெரிகுட். உன் ஹஸ்பண்ட் என்ன சொன்னார்?''

''அவர் பெங்களூர்ல தங்கியிருக்கார் சார். இன்னும் முப்பது நாளைக்கு அவரோட சர்க்கஸ் கம்பெனி அங்கே இருக்குது. அப்புறம் மெட்ராஸ்ல நாலு மாசம் கேம்ப் போடறாங்க.''

''எல்லாம் சரி, இதெல்லாம் செஞ்சிகிட்டு கால் ரூபா காசளவுக்கு குங்குமப் பொட்டு வெச்சிருக்கே பாரு, இதான் உறுத்துது.''

''வேற என்ன சார் பண்றது, கல்யாணமான பொண்ணுங்க குங்குமப் பொட்டுதான் வைக்கணும்னு என் பாட்டி சொல்லியிருக்காங்க.''

''அவங்க ஒரு ஓரமா சொல்லிக்கிட்டே இருக்கட்டும் மாதவி. நீ பாதி மாறிட்டு மீதி மாற மாட்டேன்னா எப்படி? இட்லியை குளோப் ஜாமூன் ஜீரா தொட்டுகிட்டு சாப்பிட முடியுமா? அதுக்கு ஒரு காம்பினேஷன் இல்லையா?

டிசைன் டிசைனா எவ்வளவு ஸ்டிக்கர் பொட்டு இருக்கு! அதை வெச்சுக்கோ. லிப்ஸ்டிக்னு ஒரு விஷயம் இருக்கு. அதை யூஸ் பண்ணு. ஸ்லீவ்லெஸ் ஜாக்கெட் தச்சுப் போடு. புடவையை எந்த இடத்துல எப்படி கட்டணும்னு ஒரு லேடீஸ் காலேஜ் வாசல்ல நின்னு கவனி. உன் பக்கத்தில வந்தா பெருமாள் கோவில் தீர்த்த வாசனை வருது. வீட்ல கொண்டாந்து ரூபாய்க்கு ரெண்டு பாட்டில்னு விக்கிற இந்த மாதிரி மட்டமான செண்ட் எல்லாம் யூஸ் பண்ணக் கூடாது. அப்புறம்...''

''பிளாக் கலர் பிரா யூஸ் பண்றதைப் பத்தி சொல்லலையே'' என்று சுசீலாவின் குரல் வர திரும்பினான்.

ஜீன்ஸ் பேண்ட் மேல் க்ரீம் நிற கை வைத்த பனியனை இன் செய்திருந்தாள். 'PHYSICAL INFLATIONS' என்று சிவப்பு எழுத்துக்கள். கடுகளவு பொட்டு பிங்க் நிற லிப்ஸ்டிக். ஒரு கிளிக்குஞ்சு உட்கார்ந்து ஊஞ்சலாடலாம் போல, பிளாஸ்டிக்கில் பெரிய காது வளையங்கள். ஷாம்பூ போட்ட கூந்தல் உதிரி உதிரியாய் தொங்கி அவள் தலையசைப்புக்குத் தக்கபடி அசைந்தன.

''யெஸ், அது விட்டுப்போச்சு. மாதவி, நீ நாயுடு ஹால் போயி...''

''ஷட் அப்! உள்ளேப் போங்க பரத்!'' வெடித்த சுசீலா, ''மாதவி, உனக்கு வெவஸ்தை இல்லை? அவர்தான் சொன்னார்னு போய் இப்படி கன்றாவியா ஹேர் ஸ்டைல் பண்ணிட்டு வந்திருக்கியே!''

''பரத் சார்தான் ரொம்பநாளா தொந்தரவு பண்ணினார் மேடம். ஹேர் ஸ்டைல் மாத்தலைன்னா வேலையை விட்டு டிஸ்மிஸ் பண்ணிடுவேன்னு சொன்னார் மேடம்.''

சுசீலா கோபமாய்த் திரும்பிப் பார்க்க, பரத், "சரி, சரி, காலையில என்ன வெட்டிப் பேச்சு! நிறைய வேலைகள் பெண்டிங்ல இருக்கு. நீ வேலையைப் பாரும்மா" என்று நழுவி தனது தனியறைக்குள் வந்தான்.

ஸ்டூல் போட்டு ஏறி சுவாமி படத்திற்கு பூச்சரம் போட்டுக் கொண்டிருந்த ரவி, "இருங்க சார் ஃபேன் போட்டுடாதிங்க" என்றுப் பதறினான்.

ஃபேன் சுவிட்ச் போடப்போன பரத் சட்டென்று கையை எடுத்துக் கொண்டு, "ஏண்டா பயமுறுத்தறே! இதெல்லாம் காலைல வந்ததுமே செய்றதுக்கென்ன?" என்றான்.

ஸ்டூலில் இருந்து இறங்கி ஏ.சி.சுவிட்சைப் போட்ட ரவி, "வந்ததும் தான் சார் செய்றேன்" என்றான்.

பரத் தன் ரிஸ்ட் வாட்சில் மணி பார்த்து, "ஏண்டா ராஸ்கல் மணி பத்தரை ஆகுது. இப்பதான் வந்தியா? உன்னை காலைல ஒம்போது மணிக்கு இங்கே இருக்கணும்னு சொல்லியிருக்கேனில்ல?"

"கோச்சுக்காதிங்க சார். ஒரு சின்ன பொறுப்பு கொஞ்ச நாளா சேர்ந்துடுச்சி."

பரத் சுழல் நாற்காலியில் அமர்ந்து, "என்ன அது?"

"நம்ம மேனகா இல்லை, அதுக்கு ஒன்பதரை மணிக்கு பஸ்சு. வீட்டை விட்டு ஒம்பது மணிக்குப் புறப்படுது. பஸ் ஸ்டாண்டுக்கு போறதுக்குள்ளே நாலஞ்சு ரவுடிப் பசங்க தினம் ஃபாலோ பண்ணி வம்பு பண்றானுங்க. அவ பஸ் ஏறிப் போனதும் தான் திரும்பறாங்க. நான் கூட துணையா போனா ஒரு பய வலாட்டறதில்லை. மேனகா பஸ் ஏறினதும் நான் நம்ம பஸ் பிடிச்சி வந்து சேர்றதுக்கு கொஞ்சம் லேட்டாய்டுது சார்."

"எல்லாம் சரி. அது யாரு நம்ம மேனகா?"

"நமக்குப் பக்கத்து வூடு சார்."

"கூட துணைக்கு வரச் சொன்னிச்சா உன்னை?"

"ம்கூம்."

"அவங்கம்மா சொன்னாங்களா?"

"இல்லை சார். நான் டாவடிச்சுக்கிட்டிருக்கேன். வேற பயலுக முந்திக்கக் கூடாது பாருங்க. அதான், முந்தா நாள்தான் எனக்கு ஒரு லுக் விட்டுச்சி. நாளைக்கு கடுதாசி தரலாம்னு இருக்கேன்."

"எடு செருப்பை!" என்று பரத் எழுந்து கொள்ள.... ரவி இரண்டடி பின் வாங்கினான். "போன வருஷத்திலதான் டவுசர்லேர்ந்து பேண்ட்டுக்கு மாறினே. இன்னும் உத்துப் பார்த்தாக்கூட மீசை தெரியலை! டாவடிக்கிறியா டாவு! வாடா! இப்படி கிட்ட வா!"

நடுங்கிக் கொண்டே ரவி பரத் அருகில் வந்தான்.

"அந்த மேனகா எப்படி இருப்பா?"

"க.மே... சுமார் தான் சார். ஆனா க.கீ... சூப்பர் சார். நம்ம த்ரிஷா, சினேகா, அசின் எல்லாம் கடன் வாங்கணும் சார்."

"என்னடா சொல்றே? ஒரு எழவும் புரியலையே. அதென்ன சிங்கார வேலன் பாட்டு மாதிரி க.கீ. க.மேன்னுகிட்டு?"

"அது சார்..." என்றவன் சுசிலா உள்ளே நுழைய, "குட் மார்னிங் மேடம்" என்றுவிட்டு ஜகா வாங்கி வெளியேறினான்.

பரத்துக்கு மண்டைக்குள் வண்டு குடைந்தது. அதென்ன க.கீ? க.மே? இவன் கூட புதிர் போட்டுப் பேசுகிறானே...

கோபமாக சுசீலா அருகில் அமர்ந்து. "ஒரு ஸ்டாஃப் கிட்டே எப்படிப் பேசணும்னு ஒரு அடிப்படை டீசன்ஸி வேணாமா பரத். அதிலயும் மாதவி கல்யாணமான பொண்ணு."

"சும்மா கூவாதே! இப்ப என்ன சொல்லிட்டேன் நான்? மாட்ர்னா இரும்மான்னேன். அதுக்கு டிப்ஸ் கொடுத்தேன். 'சசி, உன்னோட முகம் இன்னைக்கு எவ்வளவு பிரைட்டா இருக்குன்னு சொல்ல விடாம படபடன்னு பேசினா என்ன அர்த்தம்?"

"நிஜமாவா?" என்றாள் சுசிலா, "நிஜமா என் முகம் பிரைட்டா இருக்கா?"

"வயர் போட்டு பல்பு எரிய வைக்கலாம் மாதிரி பிரைட்டா இருக்கு. என்ன செஞ்சே? பாத்ரூம் கிளீனர் எதாச்சும் தடவிக்கிட்டியா?"

"ச்சீ! என் ஹாஸ்டல் ஃப்ரெண்டு ஒருத்தி சிங்கப்பூர்லேர்ந்து ஃபேஸ் க்ரீம் வாங்கிட்டு வந்து கொடுத்தா. ரெண்டு நாளா அந்த க்ரீம் போடறேன் பரத்."

"மூஞ்சிக்குப் போடறதோட நிறுத்திக்கக் கூடாதா சசி?"

"ஏன்?"

"இன்னிக்கு எல்லாமே பிரைட்டா. எடுப்பா இருக்கே" அவன் பார்வையின் கோணம் பார்த்து அவன் தொடையில் கிள்ளினாள் சசிலா.

இண்டர்காம் ஒலிக்க, "ஹலோ" என்றான் பரத்.

"சார், சரண்யான்னு ஒரு லேடி வந்திருக்காங்க. நேத்தே வந்திருந்தாங்க. நீங்க வெளில போயிருந்திங்க. ஒரு மணி நேரம் வெய்ட் பண்ணிப் பார்த்துட்டுப் போய்ட்டாங்க. இப்ப வந்திருக்காங்க. ஒரு முக்கியமான விஷயமா உங்களைப் பார்க்கணுமாம்" என்றாள் மாதவி.

"உள்ளே அனுப்பி வை" என்றான் பரத்.

2

சரண்யாவைப் பார்த்த விநாடியில் மாதவிக்கு LADY-க்கும், GIRL-க்கும் வித்தியாசம் உண்டென்பதை சொல்லித்தர வேண்டுமென நினைத்துக் கொண்டான் பரத்.

சரண்யா மாநிறத்தில் இருந்தாள். முகம் மட்டும் ஃபேர் அண்ட் லவ்லி தயவில் வெளுப்பை நோக்கி மாறியிருந்தது. நீர்த்துளி போல பொட்டு. இவ்வளவு மெல்லிசாக புடவை தயாரிக்கிறார்களா என்று சந்தேகம் வந்தது. மொத்த புடவையையும் மடித்து கர்சீப் போல பேண்ட் பாக்கெட்டுக்குள் வைத்துக் கொள்ள முடியும் என்று தோன்றியது. இவ்வளவு மெல்லிசான புடவை கட்டுவது தப்பில்லை. அதன் தலைப்பை ஒற்றையாகப் போட்டுக் கொள்வதுதான் தப்பு. விளைவாக ஜாக்கெட்டில் ஒரு ஹுக்கு துரு பிடித்திருப்பதும் மற்றும் சில நுணுக்க விபரங்களும் தெளிவாக உணர முடிந்தது. லிஃப்ட் ரிப்பேர் என்பதால் மாடிப் படிகள் ஏறி வந்ததால் ஏற்பட்ட பெருமூச்சுக்களால் தாலாட்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்த பிரதேசங்கள் ஊட்டச் சத்து நிறைந்த பானம் தினம் பருகுகிறாள் என்பதை சொன்னது. 'பால்! பால்! மேலும் பால்' என்னும் விளம்பர வாசகம் மனதில் வந்து போயிற்று. அதாவது.... அவள் முகத்தைப் பார்த்தபோது உதடுகள் தடிப்பு. மெலிசாக மீசை இருந்தது. ஒரு மூக்கு குத்தி ஒற்றைக் கல் மூக்குத்தி. கண்களுக்கு மையிட்டு, காதோரங்களில் வேண்டுமென்றே முடிகளை சுருள் பண்ணிவிட்டு... அவள் அலங்காரப் பிரியை என்று ஒவ்வொரு சதுர செ.மீ.யும் தெரிந்தது.

"யெஸ் மிஸ் சரண்யா" என்றான் பரத் ஒ
மறைமுகக் கோவிலை உள்ளடக்கி.

"ஒரு பயங்கரமான விஷயம் உங்ககிட்
சொல்லணும் சார்" என்றவள் அனாவசியமாக த
மடித்த கைக்குட்டையால் கழுத்தில் ஒற்றி
கொண்டாள்.

முதல் பார்வையிலேயே சுசிலா அவனை
வெறுக்கத் துவங்கிவிட்டாள் என்பது அவ
மேஜை மேல் இருந்த கடிதங்களில் கவ
ஓரங்களை வெட்டத் துவங்கியதில் தெரிந்தது.

'மிஸ்' என்றதை அவள் ஆட்சேபிக்காததில
தன் கேள்விக்கு விடை கிடைத்துவிட்ட
உற்சாகத்தில், "சொல்லுங்க சரண்யா" என்றா
பரத், "அதுக்கு முன்னால பயங்கரமா
விஷயத்தை சொல்றது யாருன்னு நாங்
தெரிஞ்சுக்கிறது நல்லதில்லையா? அதனா
முன்னுரையா' உங்களைப் பத்தி சிறுகுறிப்
வரைஞ்சிடுங்க."

சரண்யா புன்னகைத்தாள். புன்னகைத்த
போது முகம் சற்று விரிவாக விகாரமாக
தெரிந்தது. அவளைக் கூடுமானவரை சிரிக்
வைப்பதில்லை என்று அவசரத் தீர்மான
உதயமானது.

"என் பேரு சண்யா."

"அதான் ராமஜெயம் மாதிரி பதிஞ்சுடுச்சே
மேல சொல்லுங்க" என்றாள் சுசிலா கடிதங்களி
இருந்து பார்வையை விலக்காமல்.

"எனக்கு சொந்த ஊரு காரைக்குடிக்கு
பக்கத்தில் புதுவயல். இங்கே ஒரு லேடீ
ஹாஸ்டல்ல தங்கி வேலை பார்த்துக்கிட்
டிருக்கேன்."

"எங்கே?"

"டன்லப் டயர்ஸ்ல."

"நினைச்சேன். உங்களுக்கும் டயர் கம்பெனிக்கும் ஏதோ ஒரு வகையில சம்பந்தம் இருக்கணும்னு நினைச்சேன்" என்றான் பரத்.

"எப்படி?

"அது வேணாம். இப்ப வேணாம். அறிமுகம் ஆழமானப்புறம் வேணும்னா சொல்லலாம்! சரி. டன்லப்ல வேலை. என்ன வேலை?"

"ஷோரும்ல ரிஸப்ஷனிஸ்ட்."

"ரைட்டு. எந்த ஹாஸ்டல்?"

"அடையாறுல கஸ்தூரிபா நகர்ல பூங்குயில் ஹாஸ்டல்னு பிரைவேட்டா வெச்சி நடத்தறாங்க. இருபது ரூம். மொத்தம் நாப்பது பேர் தங்கியிருக்கோம்."

"உங்க ஹாஸ்டல்ல சாந்தின்னு ஒரு பொண்ணு தங்கியிருக்கு. கரெக்ட்டா?"

அவள் பிரமித்துப்போய், "கரெக்ட்.. எப்படி தெரியும் உங்களுக்கு?"

"நாப்பது பொண்ணுங்க இருந்தா அதில ஒரு சாந்தி நிச்சயம்னு மினிமம் கியாரண்டி இருக்குங்க. அதே மாதிரி லட்சுமிகூட இருக்கும்."

சரண்யா வாய்விட்டு சிரிக்க...

"ஸாரிங்க, மறந்துபோய் உங்களை சிரிக்க வெச்சிட்டேன்."

"ஸோ வாட்?"

"ஸோ நத்திங். நீங்க பயங்கரத்துக்கு பைபாஸ் ரோட்ல கொஞ்சம் சீக்கிரமா வந்துட்டீங்கன்னா தேவலாம்."

"அதுக்கு முன்னாடி என்னோட விசேஷ குணத்தைப் பத்தி நான் இங்கே சொல்லியாகணும் சார்."

சுசிலா சற்றே எரிச்சலுற்று நிமிர்ந்து "எங்களுக்கு நிறைய வேலை இருக்கு. சுருக்கம சொல்லுங்க. உங்களுக்கு என்ன வேணும்?" என்றாள்.

"ஒரு நடக்கப் போற கொலையை தடுத்த நிறுத்தணும்."

பரத் நிமிர்ந்து அமர்ந்து, பெல் அடித்த ரவியை வரவழைத்து, "காபிடா" என்றான். "நீங்க சொல்லுங்க. லெட்டர் டிக்டேட் பண்ற மாதிரி நடுவுல இடைவேளை வேணாம். தடதடன்னு சொல்லுங்க. வி கேன் ஃபாலோ."

"சார், நீங்க ஈ.எஸ்.பி. பவரை நம்பறீங்களா."

"ஈ.பி. பவரை நம்பறேன். அது இல்லேன்னா வேர்த்து ஊத்திடும்."

"சார், ஈ.பி.இல்லை! ஈ.எஸ்.பி! எக்ஸ்ட்ரா சென்சரி பெர்செப்ஷன்!"

"அதாவது நடக்கப் போறதை முன்னாடியே தெரிஞ்சுக்கறது. அதானே?"

"ஆமாம். சாதாரணமா இந்த சக்தி நம்ம எல்லார்கிட்டயுமே கொஞ்சம் கொஞ்சம் உண்டு சார். ஒரு நண்பர் வீட்டுக்குப் போய்கிட்டு இருப்போம். திடீர்னு நம்ம நண்பர் இன்னைக்கு கறுப்பு பேண்ட் போட்டிருப்பார்னு மனசுல சம்பந்தமில்லாம தோணும். போய் பார்த்தா அவ கறுப்பு பேண்ட் போட்டிருப்பார். வீட்டுக்குப் போய்கிட்டிருப்போம். இன்னைக்கு பெண்டாட்டி வெஜிடபிள் பிரியாணி செஞ்சிருக்கலாம்னு திடீர்னு ஒரு நினைப்பு ஓடும். வீட்ல வெஜிடபிள் பிரியாணி ரெடியா இருக்கும். அது சாதாரணமா தினசரி செய்யற பலகாரம் இல்லை. என்னைக் காச்சும் செய்றது. அன்னைக்குன்னு வீட்ல அதை செய்ய... நமக்கு திடீர்னு அந்த நினைப்பு வரும் இந்த நினைப்பு எப்படி வந்திச்சின்னு நமக்கேட் புரியாது."

"சுரெட்டுங்க, ரோட்ல போய்கிட்டிருப்போம். ஒரு பொண்ணு நமக்கு முன்னாடி நடந்து போய்கிட்டிருப்பா. இவ உடம்பு அழகா இருக்கு. ஆனா மூஞ்சி அழகா இருக்காதுன்னு நினைப் போம். அதே மாதிரி அவளைத் தாண்டிப் போறப்போ பார்த்தா மூஞ்சி அசிங்கமா இருக்கும்" என்றான்.

"அவங்க சொல்றது வேற, நீங்க சொல்றது வேற" என்றாள் சுசிலா.

"இருந்துட்டுப் போகட்டும். இந்த் ஈ.எஸ்.பி. எல்லார்கிட்டயும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் ஆஜர். அப்பாலே?"

"எனக்கு இது அதிகம் பரத்" என்றாள் சரண்யா.

"உங்களுக்கு எல்லாமே அதிகம்தான்" என்கிற வார்த்தைகளை அதட்டி அமுக்கி வைத்துவிட்டு "எப்படி?" என்றான் பரத்.

"அப்போ நான் பத்தாவது படிச்சிட்டிருந் தேன்."

"எப்போ? ம்...ம்... புரியுது. கொஞ்சம் லேட்டுதான். இப்பல்லாம் புள்ளைங்க ஏழாவது, எட்டாவது படிக்கிறப்பயே..."

"பரத்!" அதட்டினாள் சுசிலா, "அவங்க ஒரு சம்பவத்தை சொல்ல வந்தாங்க."

"நான் வேற ஒரு சம்பவத்தை சொல்றாங் கன்னு நினைச்சேன். ஸாரி ஃபார் தி தடங்கல். சொல்லுங்க சரண்யா."

"கிளாஸ் ஆரம்பிச்சி அரை மணி நேரம்தான் ஆச்சு. சயன்ஸ் வாத்தியார் போர்டுல படம் வரைஞ்சி பாடம் நடத்திகிட்டிருந்தார். அப்போ திடீர்னு என் மனசுல ஒரு நினைப்பு. நான் நினைச்ச ரெண்டு நிமிஷத்தில பியூன் ஓடி

வந்தான், ஹெட் மாஸ்டர் ஹார்ட் அட்டாக் வந்து செத்துப் போய்ட்டார்னு சொல்றான். பெல் அடிக்கிறாங்க. லீவு விட்டாச்சு. எனக்கு கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னாடியே இது தெரியும்னு பிள்ளைங்ககிட்ட சொன்னா யாருமே நம்புலை."

"இன்ட்ரெஸ்ட்டிங்" சுவாரசியமாக நிமிர்ந்தான் பரத்.

"இது மாதிரி நிறைய தொடர்ந்து எனக்கு நினைப்புகள் வந்திருக்கு. அதே மாதிரி நடந்திருக்கு. நல்லா வெயில் அடிக்கும். அம்மா வடம் பிழிய ஏற்பாடு பண்ணுவாங்க. வேணாம்மா மழை வரும்னு தோணுதுன்னு சொல்வேன். மழை வந்திருக்கு. ஒரு தடவை நாங்க குடும்பத்தோட கார்ல டூர் போனோம். எங்க காரை இன்னொரு கார் ஓவர்டேக் செஞ்சது. எனக்கு உடனே அந்த கார் ஆக்ஸிடென்ட்ல மாட்டப் போகுதுன்னு பட்டது. பத்தே நிமிஷத்தில் அந்த கார் ரோட்ல கவுந்து கிடக்கிறதை நாங்க பார்த்தோம்."

சுசிலா கடிதங்கள் படிப்பதை எல்லாம் தள்ளி வைத்துவிட்டு கன்னத்தில் கையூன்றி ஆர்வமாகக் கேட்கத் துவங்கியிருந்தாள்.

"இது மாதிரி சின்னதா, பெரியதா நிறைய சொல்லலாம். ஒண்ணுமில்லை, சுவத்தில மாட்டியிருக்கிங்களே மாத காலண்டர், அதில நவம்பர் மாதம் எட்டாம் தேதி கட்டத்தில் நீங்க ஏதோ எழுதி வெச்சிருக்கிங்கன்னு தோணுது இப்போ. ஆனா என்ன எழுதி வெச்சிருக்கிங்கன்னு தெரியலை" என்றாள்.

சுசிலா எழுந்து சுவரில் தொங்கிய மாத காலண்டரை அணுகி, இரண்டு ஷீட் உயர்த்திப் பார்க்க நவம்பர் மாத ஷீட்டில் எட்டாம் தேதி கட்டத்தில் பேனாவால் 'மா. பிறந்த நாள்' என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

"வாவ்!" என்ற சுசிலா, "என்ன எழுதியிருக்கிங்க பரத்? மா. பிறந்தநாள்ன்னா. அது யாரு மா?"

"பரத் நெளிந்தான். "சரண்யா, நீங்க ரொம்ப டேஞ்சரஸ்."

"அது யாரு மா?"

"எங்கம்மாவோட பிறந்த நாள் சுசி. சுருக்கமா 'மா'"

"அம்மாவை 'மா'ன்னு சுருக்கறதுக்கு நீங்க என்ன பசவா? வெய்ட்! யெஸ்! அது நம்ம மாதவியோட பிறந்த நாள்தானே?"

"ஆமாம். அன்னைக்கு ஒரு கிரீட்டிங்ஸ் அனுப்பிச்சா அந்தப் பொண்ணு உற்சாகப் படுமேன்னுதான்..."

"பரத், என்ன பேத்தல் இது! அவளை மாடர்னா மாத்திக்கச் சொல்றிங்க. பிறந்த நாள் நோட் பண்ணி வைக்கிறிங்க."

"இரு சுசி. சரண்யா, நீங்களே சொல்லுங்க. உங்களை உள்ளே அனுப்பி வச்சாளே ஒரு பொண்ணு. அவதான் மாதவி. அவளைப் பார்த்தா 'அய்யோ! பாவம், தவிர வேற ஏதாச்சும் தோணுமா?"

"இதை அப்புறம் பேசிக்கிறேன். நீங்க சொல்லுங்க சரண்யா. இதில எழுதியிருக்குன்னு எப்படி உங்களுக்குள் தெரிஞ்சது?"

"அதான் சொன்னனே, திடீர்னு குறுக்கே ஓடின ஒரு நினைப்பு. இதே மாதிரி ஹாஸ்டல்ல நிறைய சம்பவங்கள். என்னோட இந்த பவரால ஒரு திருட்டையே கண்டுபிடிச்சேன். குளிக்கிறப்போ ஒரு பொண்ணு மூக்குத்தியை கழட்டி வச்சிட்டு மறந்துட்டா. அப்புறம் போய் தேடினா கிடைக்கலை. நாலு நாள் கழிச்சு எங்க வாட்ச்மேனை நான்

கிராஸ் பண்ணி நடந்தப்போ ஒரு தாட்! அவனோ
மூக்குப் பொடி டப்பாவுக்குள்ளே' மூக்குத்
இருக்குன்னு ஒரு தாட் ஓடிச்சு. அவன் கிட்டேர்
பிடுங்கி கவுத்துப் பாத்தா... மூக்குத்தி விழுவது

''போதுங்க. அஜீரணம் ஆகற அளவுக்
நிறைய உதாரணங்கள் சொல்லிட்டிங்க. உங்
சூப்பர் பவர்பத்தி இந்த மேஜை, நாற்கா
பேப்பர் வெய்ட் கூட புரிஞ்சுகிட்டிருக்கும்
நினைக்கிறேன். கொலைன்னு ஏதோ குண்
போட்டிங்களே. அதுக்கு வாங்க'' என்றான் பரத்

''நேத்து காலையில நான் நியூஸ் பேப்ப
புரட்டினேன் சார். அதில 'வருகிற 27-ம் தே
ஹாலிவுட் நடிகை காத்தரின் டாவின்
சென்னையில் நடக்கிற ஒரு திரைப்பட விழாவி
கலந்து கொள்கிறார்'னு படிச்சேன்.''

''நான்கூட படிச்சேங்க. கோல்டு காயின் பட
பார்த்திங்களா? காலிங் பெல் அடிப்பாங்க. நம்
காத்தரின் பாத்டப்ல குளிச்சிட்டிருப்பாங்
'கமிங்'னு சொல்வாங்க. அது வெளி
நிக்கறவனுக்கு கேக்குமா? அவன் மறுப
அடிப்பான். என்ன எழவுடா இதுன்னு அப்படி
எந்திரிச்சி வந்து கதவைத் தொறந்துடுவாங்
அப்புறம் தி கிரேட் ஸம்மர்ல...''

''பரத். இப்ப அதுவா முக்கியம்?'' என்றா
சுசிலா.

''அப்பப்ப குறுக்கிடலைன்னா தலை
வெடிச்சிடற மாதிரி ஒரு ஃபீலிங். கமான் சரண்.

''சரண்யா'' என்று திருத்தினாள் சுசில
பல்லைக் கடித்தபடி.

''என் க்ளோஸ் ஃப்ரெண்ட்செல்லா
என்னை 'சரண்'னுதான் கூப்பிடுவாங்
பரவால்லை, விடுங்க. 'அந்த செய்திய
படிச்சதும் என் மனசில ஒரு நினைப்பு ஓடிச்சி சா

அதாவது 'ஹாலிவுட் நடிகை காத்தரின் டாவின்சி சென்னையில் கொலை செய்யப்பட்டார்' அப்படின்னு அதே பேப்பர்ல நான் செய்தி படிக்கிற மாதிரி ஒரு நினைப்பு.''

''ஓ மை காட்!'' என்றாள் சுசிலா,

''நிஜமாங்க. எனக்கு ஒரு நிமிஷம் சிலிர்த்துப் போச்சி. நான் காத்தரின் டாவின்சியோட ஃபேன் சார்.''

''நான் கூட... லைஃப் டைத்தில ஒரு தடவை அந்த மச்சத்தை கிட்டத்துல பார்த்துடணும்னு ஒரு ஆம்பிஷனே உண்டு. அதாவது அவங்க கழுத்துல மைக்ரோ புள்ளி மாதிரி ஒரு சிவப்பு மச்சம் உண்டு சுசி. அதைத்தான் சொன்னேன்.''

''பீ சீரியஸ் பரத். இன்னைக்கு இருபத்தி நாலு. இன்னும் மூணு நாள்தான் இருக்கு. இந்த தடவை என்னோட பவர் தோத்தாகணும். அவங்க கொலை செய்யப்படக் கூடாது. எப்படியாவது அவங்களுக்கு வர்ற ஆபத்தை தவிர்த்து பத்திரமா அனுப்பி வைக்கணும். இதை நான் போலீஸ்கிட்ட சொன்னா சிரிப்பாங்க. அதனால்தான் உங்ககிட்ட வந்தேன்.''

''என்னங்க இது இப்படி க்ளீன் ஸ்லேட்டா ஒரு மொன்னைத் தகவல் வச்சிக்கிட்டு என்ன செய்யறது? வெறுமனே கொலைன்னா சரியாப்போச்சா? யாரு கொல்லப் போறா? எப்படி கொல்லப் போறான்? அவன் இப்ப எங்கே இருக்கான்? எங்கே வெச்சு கொல்லப் போறான்? இதெல்லாம் உங்களோட சூப்பர் பவருக்குத் தெரியலையா?''

''விளையாடாதிங்க சார். நானா மெனக்கெட்டு ஒரு விஷயத்தைப் பத்தி யோசிச்ச தெரிஞ்சுக்க முடியாது. அதுவா ஒரு வரி திடீர்னு மின்னல் மாதிரி மனசில ஓடும். அவ்வளவுதான்

நீங்க கேட்ட இவ்வளவு டீட்டெய்ல்சோட எனக்கு நினைப்பு ஏற்பட்டிருந்தா நான் இங்கே வந்திருக்க மாட்டேன். நேரா கமிஷனர் ஆபீஸ் போயிருப்பேன்.''

''வாஸ்தவம்தான்'' என்ற பரத், ''உங்க அட்ரஸ் எழுதிக் கொடுத்துட்டுப் போங்க. டன்லப் அட்ரஸ், பூங்குயில் அட்ரஸ் ரெண்டும். இதில நாங்க என்ன செய்ய முடியும்னு யோசிச்சுட்டு உங்களை காண்டாக்ட் பண்றமே.''

சரண்யா எழுந்து கொண்டு, காகிதத்தில் விலாசங்கள், போன் எண்கள் எழுதித் தந்துவிட்டு, ''ப்ளீஸ் சார், ஏதாவது செய்ங்க. கொலை பெரிய விஷயம். மூணு நாள் அவகாசத்தோட தெரிஞ்சிருக்கு. முன்கூட்டி தெரிஞ்சும் எதுவும் செய்ய முடியலையேன்னு வாழ்நாள் முழுக்க நெஞ்சில் உறுத்திக்கிட்டே இருக்கும்'' என்று அபிநயமாக தன் நெஞ்சை அவள் அநாவசியமாகத் தொட்டுக் காட்டியிருக்க வேண்டாம் என்றுதான் தோன்றியது.

3

அவள் போனதும், ''என்ன நினைக்கிறீங்க பரத்?'' என்றாள் சுசிலா.

''கொஞ்சம் கலர் மட்டும் இருந்தா தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம் மூணு மொழியிலயும் சினிமால தூள் பண்ணிக்கிட்டிருப்பா. என்ன, சிரிச்சா கொஞ்சம் பேஜாரா இருக்கு. தும்மல் போடப்போற மாதிரி மூஞ்சி மாறிடுது.''

''நான் அவளைப் பத்திக் கேக்கலை. அவ சொன்னதைப் பத்திக் கேட்டேன்.''

''கொஞ்சம் இண்ட்ரெஸ்டிங்காதான் இருக்கு. இந்த கேஸ்ல யார் நமக்கு பே பண்ணுவாங்க, சுசி? இவ கோணலா சிரிக்கிறதைத் தவிர ஒரு காபி கூட வாங்கித் தரப் போறதில்லை.''

''அதுக்காக? ஒரு உயிரைக் காப்பாத்தறது முக்கியமில்லையா?''

''ஸாரிடா எந்த தகவலும் இல்லாம எப்படிக் காப்பாத்துவே? இது வெட்டி வேலை சுசி.''

''ஒரு வேளை அபாயத்திலேர்ந்து காப்பாத்திட்டா அந்த கேத்தரினே நமக்கு ஃபீஸ் தருவா பரத்.''

''பார்த்தியா, நீயே நம்பிக்கை இல்லாமதான் 'ஒரு வேளை'ன்னு சொல்றே. லாஜிக்கா யோசிப்பமே. அவ சொல்ற அந்த ஸ்பெஷல் பவரை நான் சந்தேகப்படலை. பரிபூர்ணமா நம்பறேன். மனித மூளையில் இந்த விதிவிலக்குகள் சாத்தியம்தான். தசாவதானம் செய்யற சின்னப் பையன், கணித மேதை சகுந்தலா தேவி இவங்க மூளை எல்லாம் விதி விலக்குகள் தான். அந்த மாதிரி இவளுக்கு இந்த அபூர்வ சக்தி அப்பப்போ தலை காட்டுது. ரைட். இதுவரைக்கும் அவ சொன்ன உதாரணங்களிலே ஏதாச்சும் பெயிலியர் ஆகியிருக்கா? இவ நினைச்சபடி எல்லாம் கரெக்டா நடந்திருக்கு.''

''சரி.''

''அந்த அடிப்படையில பார்த்தா... இப்போ அவ நினைச்சிருக்கிற இந்த நினைப்பும் நடந்துடும். நடுவுல பூந்து நாம என்ன மெனெக் கெட்டாலும் கதையோட கடைசி வரிக்குள்ளே கேத்தரின் கொலை செய்யப்பட்டுடுவா. அப்புறம் எதுக்காக நாம மெனக்கெடணுங்கற கேள்வி!''

''பரத், இது விதண்டாவாதம். சோம்பேறிகளோட பேச்சு. அவ சொல்லியிருக்கிறது ஒரே ஒரு

தகவல். கேத்தரின் சென்னையில கொலை செய்யப்படப் போறா! இந்த ஒரே ஒரு தகவலை வெச்சிக்கிட்டு விசாரிச்சி நடக்க இருக்கிற கொலையை நிறுத்தி அவங்களை பத்திரமா ஊருக்கு அனுப்பி வெச்சா... அது சாமர்த்தியம். அது சவால்!''

''இது பாரு! இந்த உசுப்பேத்தற வேலை வேணாம். நான் தெளிவா இருக்கேன். இது தேறாத கேஸ். இதில் டையத்தை செலவு பண்றது வேஸ்ட். அப்படியே மெனக்கெட்டாலும் அவ சூப்பர் பவர் ஜெயிச்சிடும். நம்ம மானிட பவர் தோத்துடும். அதனால நான் ஆட்டத்துக்கு வரலை.''

சுசிலா தீர்மானமாக அவனைப் பார்த்தாள்.

''பாத், எனக்கு இப்படி பொறுப்பில்லாம இதை கை கழுவறதுக்கு மனசில்லை. பணத்தை விடுங்க. இதை நான் ஒரு சேலன்சா நினைக்கிறேன்.''

''நினைச்சுக்கோ''

''இதில தீவிரமா இறங்கலாம்னு விரும்பறேன்.''

''விரும்பிக்கோ.''

''அந்த சூப்பர் பவருக்கு ஒரு மரண அடி விழ வைக்க துடிக்கிறேன்.''

''மரண அடி விழும்! யாருக்கு? கேத்தரினுக்கு.''

''நோ! கேத்தரினை நான் காப்பாத்தறேன்.''

''முடியாது சுசிலா.''

''காப்பாத்திட்டா?''

''சபாஷ் சுசிலான்னு கை கொடுக்கறேன்.''

''கூடவே அந்த கைல சிங்கப்பூர் போறதுக்கு பிளேன் டிக்கெட்டும் கொடுக்கணும். பந்தயத்துக்கு வர்றிங்களா?''

''இரு! இரு! தோத்துட்டா?''

''அதை நீங்க சொல்லுங்க!''

''தலையை மொட்டை அடிச்சி, கரும்புள்ளி, செம்புள்ளி குத்தி, கழுதை மேல உக்கார வெச்சி... ச்சீ இதென்ன கிராம சினிமா டயலாக் எல்லாம் சொல்றேன்...! நீ தோத்துட்டா ஒரு டஜன் முத்தம்! ஒக்கேயா?''

''ஒக்கே. இதில உங்க ஒத்துழைப்பும் வேணும். நடுவில மக்கர் பண்ணக் கூடாது. இந்த கேஸ்ல நான்தான் பாஸ். நீங்க...''

''யெஸ் பாஸ்! சரி! என்கிட்ட ஒரு துளி யூண்டு ஐடியாகூட கேக்கக் கூடாது. சொந்தமா யோசிக்கணும்.''

''இன்சல்ட் பண்றிங்களா?'' சுசிலா கைப்பை எடுத்து தோளில் மாட்டிக் கொண்டாள்.

''எங்கே புறப்பட்டே?''

''வாங்க என்னோட. இந்த நிமிஷமே கேஸ் ஆரம்பிக்குது. முதல்ல தகவல்கள் சேகரிக்கிறோம்'' என்று மேஜை மேலிருந்து கார் சாவியை எடுத்துக் கொண்டபோது...

ரவி மூன்று கிளாஸ்களுடன், பிளாஸ்க்குடன் உள்ளே வந்து, ''எங்க அவங்க? போய்ட்டாங்களா?'' என்றான்.

''எண்டா தடிமாடு! காபி வாங்கிட்டு வர ஒரு மணி நேரமா? சுசி, நீ கார்ல இரு. இவனைக் கொஞ்சம் கண்டிச்சுட்டு வர்றேன்.''

''சுசிலா செல்ல...

''ஸாரி சார், ஒரு ஆக்ஸிடெண்ட்டு. சைக்கிள் காரன் மேல ஒரு மாருதி கார் இடிச்சிடுச்சி. காரை ஓட்டிட்டு வந்தவங்களும், சைக்கிள்காரனும் ஒருத்தரை ஒருத்தர் திட்டிக்கிட்டதை சுவாரசியமா வேடிக்கை பார்த்துக்கிட்டே நின்னுட்டேன்'' என்றான் ரவி.

''திட்டிக்கிறதில என்னடா சுவாரசியம்?''

''காரை ஓட்டிக்கிட்டு வந்தது நம்ம லாவன்யா சார்''

''நடிகை லாவன்யாவா?''

''ஆமா சார். கை இல்லாம ரவிக்கை போட்டுக்கிட்டு கையை நீட்டி நீட்டி திட்டினதை நீங்க பார்க்கலையே!''

பரத் அவன் காதைப் பிடித்துத் திருகி, ''ரொம்பக் கெட்டுப் போய்ட்டே நீ. அது சரி. அதென்னடா விடுகதை 'மாதிரி 'க.மே.க.கீ.ன்னு சொன்னே? என்ன அர்த்தம்?'' என்றான்.

''போங்க சார்'' என்று கால்கட்டை விரலால் கோலம் போட்டு நெளிந்தவன் பின் மண்டையில் தட்டி, ''சொல்லுடான்னா!''

''க.மேன்னா... கழுத்துக்கு மேல சார். க.கீன்னா...'' என்று அவன் பிடியிலிருந்து விடுபட்டு ஓடினான் ரவி.

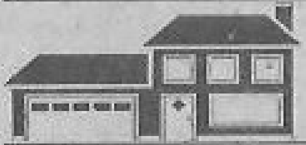

4

''வரச் சொன்னார், போங்க'' என்று உதவி இயக்குனர் வந்து சொன்னதும், பரத், சுசிலா அந்த குளிர் அறைக்குள் நுழைந்தார்கள்.

தரையில் மெத்தை போட்டு, திண்டு போட்டு அமர்ந்திருந்தார் டைரக்டர் பாரதிராஜா. எதிர் மெத்தையில் அமர்ந்தார்கள்.

ரசனையோடு அலங்கரிக்கப்பட்ட அறை, டி.வி.டெக், ஆடியோ மியூசிக் சிஸ்டம். இறைந்து கிடக்கும் கேஸட்டுகள். மிக போற்றிப் பாதுகாக்கும் குறிப்பிட்ட ஷீல்டுகள், ஆளுயர பாரதிராஜா.

அறிமுகங்கள் 'ஃ'க்குப் பிறகு...

''சார், 27-ம் தேதி ஹாலிவுட் நடிகை காத்தரின் டாவின்சி கலந்துக்கற திரைப்பட விழாவை நீங்கதான் நடத்தறதா படிச்சோம். அந்த விழாவைப் பத்தி கொஞ்சம் விபரமா சொல்லுங்களேன், ப்ளீஸ்'' என்றாள் சுசிலா.

கண்களை உருட்டி ஒரு பார்வை பார்த்த டைரக்டர், ''அது ஒரு ரொட்டீன் சினிமா விழா. நத்திங் ஸ்பெஷல். என்னோட அடுத்த படத்தோட கேஸட் வெளியீட்டு விழா அது. அடுத்து நான் ஹிந்தில ஒரு பெரிய பட்ஜட் படம் பண்றேன். அதுல டபுள் ஹீரோயின்ஸ். கதைப்படி ஒரு பொண்ணு இங்கிலீஷ் காரி. நாடோடி தென்றல் மாதிரி. காத்தரின் டாவின்சி அதில நடிக்கிறாங்க. ப்ரட்யூசர் ஏற்கனவே இங்கிலீஷ் படம் ரெண்டு எடுத்திருக்கார். அதில அவங்க நடிச்சிருக்காங்க. அந்த பழக்கத்தினால கேட்டதும் ஃப்ரெண்ட் லியா ஒத்துக்கிட்டாங்க. நாளைக்கு அந்த படத்தோட பூஜை பாம்பேல. இன்னைக்கு நைட் நான் புறப்பட்டுப் போறேன். காத்தரின் நாளைக்கு மார்னிங் பாம்பே வர்றாங்க. பூஜையில கலந்துக்க றாங்க. நாலு நாள் பாம்பேல தங்கறாங்க. அவங்க பாம்பே வரைக்கும் வர்றதால இங்கே கேஸட் வெளியீட்டு விழால கலந்துக்கச் சொல்லி கூப்புட்டேன். சரின்னாங்க. தட்ஸ் ஆல்.''

''தேங்க்யூ. இங்கே மெட்ராஸ்ல நடக்கற பங்ஷனுக்கு அவங்க எப்போ வர்றாங்க, எங்கே தங்கறாங்க. எப்போ திரும்பிப் போறாங்க. இந்த விபரமெல்லாம் வேணுமே?''

''என்ன விஷயம்?''

''நான் டிடெக்டிவ் ஏஜன்சி நடத்தறதோட ஃப்ரீலான்ஸ் ஜர்னலிஸ்ட்டாவும் ஒர்க் பண்றேன். அவங்களை ஒரு முன்னணி பத்திரிக்கைக்காக இண்டர்வியூ செய்ய வேண்டியிருக்கு.''

''இங்கே காத்தரினோட ப்ரோக்ராம் பத்தி இந்த படத்தோட புரொட்யூசரை தான் நீங்க கேக்கணும். எல்லா ஏற்பாடுகளும் அவங்கதான் பாத்துக்கறாங்க. லாவன்யா தெரியுமா? நான் இண்ட்ரட்யூஸ் பண்ணின பொண்ணுதான். அதுதான் இந்தப் படத்துக்கு புரொட்யூஸர். அதைக் கேட்டா விபரமா சொல்லிடும்.''

''தேங்க்ஸ் ஸார்'' சுசிலா எழுந்து கொண்டாள்.

''வெல்கம்'' என்ற பாரதிராஜா, ''ஆர் யு இண்ட்ரெஸ்டட் இன் ஆக்டிங்? நல்ல சுறுசுறுப்பு இருக்கு உங்க மூவ்மெண்ட்ஸ்ல, பியூட்டிஃபுல் இஸ்.''

உச்சி குளிர்ந்து போன சுசிலா, ''நிஜமாதான் சொல்றிங்களா?''

''ஆமாம். என்ன உயரம் நீங்க?''

''ஹீல்ஸ் போட்டா அஞ்சி புள்ளி எட்டு. போடாட்டா நாலு புள்ளி எட்டு'' என்ற பரத், ''சுசிலாவுக்கு அப்படி எதுவும் அபிப்பிராயம் இல்லை சார். வா சுசி. போகலாம். ஒரு பிஸியான வி.ஐ.பி.யோட டயத்தை வேஸ்ட் பண்ணக் கூடாது. வர்றோம் சார்'' என்று அவள் கையைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு வெளியேறினான் பரத்.

''ச்சே! உங்களுக்குப் பொறாமைப்பா'' என்றாள் சுசிலா காரில்.

''விட்டா வெத்துப் பேப்பர்ல கையெழுத்துப் போட்டு கொடுத்துடுவே போலிருக்கே. அவர் ஏதோ ஒரு வார்த்தை நல்லதா சொல்லணுமேன்னு துறுதுறுப்பா இருக்கேன்னு சொன்னா... உடனே வழியறியே..''

''நோ பரத்! அவர் என்னை அடுத்த படத்துக்கு ஹீரோயினா செலக்ட் பண்ணிருப்பார். கெடுத்துட்டீங்க.''

''உனக்கு நடிக்க இஷ்டமா?''

''வொய் நாட்? எவ்வளவு புகழ்?''

''அது சரி, இப்படி பனியன் போட முடியாது. ஜாக்கெட்டை கழட்டிப் போட்டுட்டு வந்து குர்சியைப் பிடிச்சிக்கிட்டு வாத்து மேயிம்மான்னு சொல்வாரு. பரவால்லையா? முந்தானையில வசனம் எழுத முடியாது சுசி.''

''அப்படி ஒரு பாய்ண்ட் இருக்கில்லே?''

''ஒரு பாய்ண்ட் இல்லை சுசி. ரெண்டு பாய்ண்ட்ஸ்.

''ஏய்!''

''ச்சி! நான் சொன்ன இன்னொரு பாய்ண்ட் - இதில உன் வருங்கால புருஷனோட சம்மதம் வேணாமா?''

''உங்க வைஃப் நடிகையா இருந்தா உங்களுக்குப் பெருமை இல்லையா?''

''எதுக்கும் நடிகைக்களோட நாலு புருஷங்களை விசாரிச்சிக்கிட்டு என் முடிவைச் சொல்றேன். இப்போ ஸ்லீவ்லெஸ் ரவிக்கை போட்டுக்கிட்டிருக்கிற நடிகை லாவன்யா வீட்டுக்கு வண்டியை ஓட்டணுமா?''

''அவ இப்ப ஸ்லீவ்லெஸ் போட்டிருப்பான்னு உங்களுக்குத் தெரியுமா?''

''ஒரு சூப்பர் பவர் சொல்லுது. நீ வேணும்னா பாரேன்.''

ஆனால் லாவன்யா சிகப்பு கலரில் மிடி அணிந்திருந்தாள். கூந்தலை பிரஷ் செய்து கொண்டிருந்தாள். மடியில் லெதர் மணிபர்ஸா இல்லை சின்ன தலையணையா என்று யூகிக்கும் படி ஒரு நாய்குட்டி. லாவன்யா தடுக்கித் தடுக்கி தமிழ் பேசினாள். கண்ணாடி பீரோவில் அணி வகுத்த ஷீல்டுகளில் ஒன்றில், 'வீட்டுக்கொரு

தமிழச்சி - 100-வது நாள்' என்று தங்க
பொறியல் பார்த்தான் பரத்.

''பத்திரிகையில எல்லாம் நான்தான் பட
தாயாரிக்கிறேன்னு எழுதறாங்க. ஆக்சுவல
எங்கம்மாதான் புரொடியூஸர்.''

''நடிகை லாவண்யாவின் அம்மா நா
எருமை மாடுகள் வைத்து மதுரையில பா
வியாபாரம் செய்து கொண்டிருந்தவ
அப்படின்னு வார மலர்ல துணுக்கு படிச்சத
ஞாபகம்'' என்று பரத் சொல்லவில்லை.

''அது டாக்ஸ் பிரச்சினைக்காக எல்லாரு
செய்யறதுதானே மேடம். எங்களுக்கு காத்தரி
டாவின்சியோட புரோக்கிராம் வேணும். டைரக்ட
பாரதிராஜா சார்தான் உங்களைப் பார்க்க
சொன்னார்'' என்றாள் சுசிலா.

''ஐ சீ' என்றாள் லாவண்யா, ''சந்துரு!''

அழைப்புக்கு பக்கத்தறையிலிருந்து ஓ
வந்த சந்துரு மின்விசிறியை ஐந்தில் வைத்தா
தள்ளாடி கீழே விழுந்துவிடுவான் போலிருந்தா
சட்டைப் பாக்கெட் மட்டும் நிறைய காகிதங்க
திணிக்கப்பட்டு குண்டாய் இருந்தது.

''யெஸ் மேடம்.''

''காத்தரின் டாவின்சி நம்ம பட கேஸட்
விழாவுக்கு வர்றாங்க இல்லே. அவங்களோட மு
புரோக்ராமும் சொல்லு.''

''பாம்பேலேர்ந்து காலைல பதினோரு
மணிக்கு ஃபிளைட்ல மீனம்பாக்கம் வர்றாங்க
அங்கேர்ந்து அவங்களைப் பிக்கப் பண்ண
ஹோட்டல் உர்சுலால காட்டேஜ்ல தங்க
வைக்கறோம். மத்தியானம் ஒன் தர்ட்டிக்கு
அவங்களுக்கு நம்ம வீட்ல லஞ்ச் விருந்து. மறுபடி
ஹோட்டல் போய்ட்றாங்க. ஈவினிங் ஆறரை
மணிக்கு தேனாம்பேட்டை காமராஜ் மெமோரியல்

ஹால்ல விழாவுக்கு வர்றாங்க. கேஸட் வெளியிடறாங்க. எட்டு மணிக்கு அவங்களுக்கு சோழா ஹோட்டல்ல பாரதிராஜா சார் டின்னர் பார்ட்டி தர்றார். நைட் உர்சலா காட்டேஜ்ல தங்கறாங்க. காலைல எட்டரை மணிக்கு பாம்பே ஃபிளைட் ஏறிடறாங்க. இதான் அவங்க புரோக்ராம்.''

''அவங்களோட வேற யார் யார் வர்றாங்க?''

''அவங்களும், அவங்க மேனேஜர் புருக்ஸின்னு ஒருத்தரும் ரெண்டே பேர்தான்.''

''பாம்பேக்கு நாளைக்கே வந்துடறாங்க இல்லையா?''

''ஆமாம்.''

''பாம்பேல எங்கே தங்கறாங்க?''

''ஹோட்டல் ராயல் மவுண்ட்டன்.''

''அவங்களோட இந்த புரோக்ராம் பத்தி இப்ப நாங்க கேட்ட மாதிரி வேற யாராவது கேட்டாங்களா?''

''ஆமாம்'' என்றான் சந்துரு.

''யாரு?''

''ரெண்டு நாள் முன்னாடி ஒரு ரிப்போர்ட்டர் வந்து கேட்டாரு. சொன்னேன். எதுக்கு விசாரிக்கிறீங்கன்னு கேட்டேன். அவங்களை போட்டோ எடுக்கணும்னு. இண்ட்டெர்வியூ செய்யணும்னு சொன்னார்.''

''என்ன பேரு?''

''மணிராஜ்னு சொன்னார். ஆனந்த விகடன் பத்திரிகைக்காரன்னு சொன்னார். அவர் கேட்டப்போ நாங்க ஹோட்டல் புக் பண்ணாம இருந்தோம். அதனால எந்த ஹோட்டல்ல தங்கறாங்கங்கிற கேள்விக்கு மட்டும் பதில்

சொல்லலை. அப்புறமா போன் பண்ணுங்கன்னு சொன்னேன்."

"அப்புறம் பண்ணினாரா?"

"இன்னும் இல்லை."

"எக்ஸ்க்யூஸ் மி மேடம். இந்த போனை யூஸ் பண்ணிக்கிறேன்" என்ற சுசிலா எடுத்து, "ஹலோ ஆனந்த விகடனா? உங்க ரிப்போர்ட்டர் மிஸ்டர் மணிராஜ் கிட்டேப் பேசணும்" என்றாள்.

"என்ன பேர் சொன்னிங்க?"

"மணிராஜ்."

"அப்படி யாரும் எங்ககிட்ட ரிப்போர்ட்டர் இல்லையே."

"கொஞ்சம் பாருங்க சார். ஒரு வேளை ஸ்டுடண்ட் ரிப்போர்ட்டரா இருக்கலாம்."

"லைன்ல இருங்க" இருந்தாள். "ஹலோ, அப்படி யாரும் இல்லை."

"அப்படின்னா மணிராஜ்னு ஒரு ரிப்போர்ட்டர் உங்க பத்திரிகையோட பேரை மிஸ்யூஸ் பண்ணிட்டிருக்கார். ஹாலிவுட் நடிகை காத்தரின் டாவின்சி மெட்ராஸ் வர்றாங்க. அவங்களை பேட்டி எடுக்க பிளான் இருக்கா சார்? நான் ஆக்ட்ரெஸ் லாவன்யா வீட்லேர்ந்து பேசறேன். அந்த காரணத்தை சொல்லி உங்க ரிப்போர்ட்டர்னு சொல்லி மணிராஜ் வந்துட்டுப் போனார். அதுக்காக தான் வெரிஃபை பண்ணிக்கிறதுக்காக கேக்கறோம். கொஞ்சம் சப்-எடிட்டர் யார்கிட்டயாவது விசாரிச்சு சொல்லுங்க."

மீண்டும் காத்திருக்கச் சொல்லப்பட்டாள். பிறகு...

"காத்தரின் டாவின்சியை இண்ட்டெர்வியூ பண்றதா ஒரு புரோக்ராம் இருக்கு. ஆனா இங்கே

இல்லை. பாம்பேல. நாளைக்கு எங்க பாம்பே ரிப்போர்ட்டர் அவங்களை பாம்பே ஹோட்டல்ல மீட் பண்ண அப்பாயிண்ட்மெண்ட் வாங்கி இருக்கார். அது கன்ஃபாம்ட் புரோக்ராம். இங்கே எந்த ஐடியாவும் இல்லை. அப்படி சொல்லிக்கிட்டு யார் வந்தாலும் ஒப்ளிஜ் பண்ண வேண்டிய இல்லை. எங்க பத்திரிகை பேரை சொல்லிக்கிட்டு வந்த அந்த மணிராஜ் மறுபடி வந்தா அவரை பிடிச்சி வச்சிக்கிட்டு எங்களுக்கு தகவல் கொடுத்தா நாங்க போலீஸ் உதவியோட ஆக்ஷன் எடுக்கத் தயாரா இருக்கோம்."

"தேங்க்ஸ்" என்று வைத்த சுசிலா விபரங்களை பரத்திடம் சொல்லி, "ஸோ... வந்தவன் ஒரு ஃப்ராடு, மிஸ்டர் சந்துரு. இங்கே வந்த மணிராஜ் தன் அட்ரஸ் கொடுத்தானா?"

"இல்லை."

"விசிட்டிங் கார்டு எதுவும் கொடுத்தானா."

"ரிப்போர்ட்டர் - ஆனந்த விகடன்னு பிரிண்ட் பண்ணின விசிட்டிங் கார்டு கொடுத்தான். அதனாலதான் நான் நம்பினேன். எல்லாம் சொன்னேன்."

"அதைக் கொண்டாங்க ப்ளீஸ்..."

விசிட்டிங் கார்டு எடுக்க அவன் சென்ற போது, லாவன்யா இன்னும் தன் கூந்தலை பிரஷ் செய்தபடி, "என்ன ப்ராப்ளம்?" என்றாள்.

சுசிலா திரும்பி என்ன பதில் சொல்வதென்று பரத் முகத்தைப் பார்க்க..." அவன் தனக்கு இதில் சம்பந்தமே இல்லாதது போல சுற்றுலா பிரயாணி அண்ணா சதுக்கம் பார்ப்பது போல கூடத்தில் தொங்கின ஷாண்ட்லியரைப் பார்த்தான்...

"அது வந்து... காத்தரின் ஒரு விலை உயர்ந்த நெக்லெஸ் போட்டுட்டு வரப் போறாங்க. அதைக்

கொள்ளையடிக்க ஒரு சதி நடக்கறதா தெரியுது. அதை முறியடிக்கிறதுக்காக நாங்க போராட றோம்'' என்றாள் சுசிலா.

சந்துரு அந்த விசிட்டிங் கார்டை எடுத்து வர அதை தன் கைக்குட்டையின் மையத்தில் வைத்து வாங்கி மடித்துக் கொண்டாள். 'கை ரேகை இருக்கும்' என்றாள்.

சந்துருவைப் பார்த்து வசீகரமாகப் புன்னகைத்து, ''சந்துரு, ஒரு ஹெல்ப் பண்ணணுமே நீங்க. அவன் காத்தரின் தங்கற ஹோட்டல் எதுன்னு தெரிஞ்சுக்கிறதுக்காக போன் செய்வான். அப்போ பேச்சை வளர்க்கணும். உங்க டெலிபோனை எக்ஸ்சேஞ்ச்ல சொல்லி மானிட்டர்ல போட்டு கவனிக்க சொல்லப் போறோம். அப்புறம்... கேத்தரின் கிட்ட அப்பாயின்ட் மெண்ட் வாங்கித் தாட்டுமான்னு கேளுங்க. வாங்கித் தந்தா என்னைப் பத்தியும் ஒரு வரி விகடன் கட்டுரையில எழுதணும்னு அம்பலமா கேளுங்க. அவனை மறுபடி நேர்ல சந்திக்கணும்னு பேசுங்க. இடம், நேரம் எல்லாம் அவனையே ஃபிக்ஸ் பண்ணச் சொல்லுங்க. அந்த விபரங்களை எல்லாம் உடனே எங்களுக்கு போன் செஞ்சி சொல்லுங்க. ஓக்கே?''

அவள் சொல்லச் சொல்ல தலையசைத்துக் கொண்டே வந்த அவன், ''ஓக்கே'' என்று தலையசைப்பை நிறுத்தினான்.

''அவன் தனியாதான் வந்தானா?''

''ஆமாம்.''

''எதில வந்தான்?''

''யமஹா பைக்குல''

''ஆள் எப்படி இருந்தான்?''

''முப்பது வயசு இருக்கும். சிகப்பா, அழகா இருந்தான். நான் கூட முதல்ல மேடத்தோட நடிக்கிற புது ஆர்ட்டிஸ்ட்டோன்னு நினைச்சேன். ஜீன்ஸ் பேண்ட். முழுக்கை சட்டை. ஸ்டைலா இருந்தான். கைல 'சூறாவளி'ன்னு ஒல்லியான இலக்கிய பத்திரிகை வெச்சிருந்தான். அதுல அவன் கவிதை வந்திருக்கிறதா சொன்னான். ஜலதோஷத்தோட இருந்தான். அடிக்கடி விக்ஸ் இன்ஹேலர் எடுத்து உறிஞ்சிக்கிட்டான்.''

''பரவால்லையே. இவ்வளவு ஞாபகம் வெச்சிருக்கீங்களே'' என்ற சுசிலா சுருக் கெழுத்தில் சொன்ன விவரங்களை எல்லாம் குறித்து முடித்திருந்தாள்.

''சார் ஏன் பேசவே மாட்டேங்கறாரு?'' என்றாள் லாவண்யா.

''எங்களுக்குள்ளே ஒரு விவகாரம் இருக்குங்க. சிங்கப்பூரா இல்லை ஒரு டஜனான்னு ஒரு பந்தயம் இருக்குங்க'' என்றான் பரத்.

''புரியலையே.''

''உங்களை மூணு கேள்வி கேக்கணுமே?''

''கேளுங்க.''

''ரெண்டு மணி நேரம் முன்னாடி நீங்க ஸ்லீவ்லெஸ் ஜாக்கெட் போட்டிருந்தீங்களா?''

''அட! ஆமாம்!''

''ரெண்டாவது கேள்வி! அதெப்படி ஒரு வாரம் கூட விடாம கிசுகிசு வர்ற மாதிரி பார்த்துக்கறிங்க?''

''என்னது?''

''மூணாவது கேள்வி! அதெப்படி மேக்கப் போட்டதும் நீங்க அழகாயிடறீங்க?'' என்ற பரத் பதிலை எதிர் பார்க்காமல் வாசலுக்கு நடந்தான்.

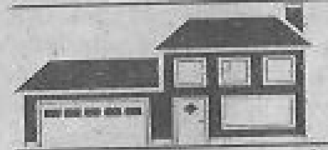

5

அவன் கண்ணாடி முன்பாக அமர்ந்திரு
தான். அருகில் குள்ள மேஜை. அதன் மேல் திறந்
வைக்கப்பட்ட பெட்டியில் மேக்கப் சாதனங்க
விக்குகள், தாடிகள், மீசைகள்.

சற்று யோசித்துவிட்டு லேசாக செம்பட்டை
தட்டியிருந்த முடிகளுடன் கூடிய விக்கை
எடுத்தான். தன் தலையில் வைத்துப் பொருத்தி
கொண்டான். சீப்பு எடுத்து விக்கின் மு
உதிரிகளை லேசாக சீவி பாதி நெற்றியை
மறைக்கும்படி அமைத்துக் கொண்டான்.

அந்த விக்கிற்குப் பொருத்தமான செ
பட்டை தட்டின மீசையை எடுத்து, சுத்தமா
மழிக்கப்பட்ட தன் மீசை பிரதேசத்தில் லேசாக க
தடவி ஒட்டிக் கொண்டான். மோவாயை இப்ப
அப்படி அசைத்துப் பார்த்துக் கொண்டான்.

மேஜை டிராயரை இழுத்தான். விதவிதமா
கண்ணாடிகளில் வட்டக் கறுப்பு கூலிங் கிளா
எடுத்தணிந்தான். எழுந்து கொண்டான். பீரே
திறந்து, ஹேங்கர்களை நகர்த்தி, நகர்த்தி கறுப்
கலர் பேண்ட்டும், கழுத்து வரை மூடிய முழுக்
டி ஷர்ட்டும் எடுத்து அணிந்தான்.

பீரோவில் வில்ஸ், சார்மினார், கோல்
பிளேக், சிஸர்ஸ், கணேஷ் பீடி என்று குட்
பெட்டிக்கடையே இருந்தது. வில்ஸ் பாக்கெ
எடுத்து ஒன்றை உடனே பற்ற வைத்த
கொண்டான். பீரோவை மூடி பூட்டினான். மேக்
சாதனங்கள் நிறைந்த பெட்டியை மூ
வைத்தான்.

டிரெஸ்சிங் கண்ணாடி முன்பு ஒரு தரம் இப்படி, அப்படி திரும்பி தன்னை சரி பார்த்துக் கொண்டு சாக்ஸ் அணிந்து, கறுப்பு ஷூ போட்டுக் கொண்டு ஒருமுறை தும்மினான். கர்சீப் உபயோகித்தான். மேஜையில் தேடி கிடைக்காமல் அருகில் கட்டிலில் கிடந்த இன்ஹேலர் எடுத்து உறிஞ்சிவிட்டு பாக்கெட்டில் வைத்துக் கொண்டான். புறப்பட்டான்.

வீட்டைப் பூட்டிக் கொண்டு யமஹா பைக்கை ஸ்டார்ட் செய்தான். சென்னை மா நகரத்தின் மாலை நேர விரைவுப் போக்குவரத்துச் சங்கிலியில் தன்னையும் கோர்த்துக் கொண்டான்.

ரியர்வியூ மிர்ரரில் அடிக்கடி தன்னை யாராவது பின் தொடர்கிறார்களா என்று கவனித்துக் கொண்டான்.

ஸ்பென்ஸர்ஸ் கடந்து இடதில் திரும்பி கன்னிமாரா ஹோட்டலின் பார்க்கிங் உதவியாளரின் சொல்படி வண்டியை நிறுத்திவிட்டு உள்ளே நுழைந்தான்.

ரிஸப்ஷனில் ஒரு நாற்காலியில் அமர்ந்து கால்மேல் கால் போட்டுக் கொண்டு அங்கேக் கிடந்த ஒரு ஆங்கில இதழை எடுத்துப் புரட்டினான்.

பத்து விநாடிகளுக்கு ஒருதரம் கறுப்புக் கண்ணாடி வழியாக பார்வை உயர்ந்து ஹோட்டலுக்குள் நுழைபவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டது.

மற்றொரு வில்ஸ் புகைத்தான். மற்றொரு இதழ் புரட்டினான். வாட்ச் பார்த்தான். வாசல் பார்த்தான். லேசாக முகம் மலர்ந்தான். எழுந்தான்.

ஹோட்டலின் உள் வழிகளில் நடந்தான். ஓபன் கார்டன் டைனிங் பகுதிக்கு வந்தான். வானம் கறுத்துப் போயிருக்க, செடிகளில் மின்சார பல்புகள் தொற்றிக் கொண்டிருந்தன.

நிரந்தர மேடையில் ஒரு வெள்ளை ஜிப்பா
வீணை வாசித்துக் கொண்டிருக்க அங்கங்கே
சதுர மேஜைகளில் ரயில் பிடிக்கிற அவசரம்
எதுவுமில்லாமல் உயர்குடி மக்கள் சாப்பிட்டுக்
கொண்டிருந்தார்கள்.

அவன் ஒரு மூலை மேஜையை தேர்வு செய்து
சென்று அமர்ந்தான். வீணை விடாமல் ரகசிய
ஸ்பீக்கர் வழியாக அவனைக் கேட்கச் சொல்லி
பிடிவாதம் பிடித்தது.

இருபது விநாடிகள் இடைவெளிக்குப் பின்
அந்த நடுத்தர வயது ஸபாரி சூட் மனிதர் கையில்
ஒரு சூட்கேசுடன் வந்து இவன் மேஜையில்
இவனுக்கு அருகில் இருந்த நாற்காலியில்
அமர்ந்தார்.

அவர் தலையில் இட்லி சைஸிற்கு வழுக்கை
இருந்தது. பின் தொங்கல்கள் டை அடிக்கப்
பட்டிருந்தன. கார்ட்டூன் வரைய வசதியான அகல
மூக்கு. பிராட்லே கன்னங்கள். தாடையில்
மையப்பள்ளம். கேம்ளின் HB பென்ஸிலால் ஒரே
ஒரு கோடு இழுத்ததைப்போல மீசை. அதை மீசை
என்று சொன்னால் டி.ஜி.பி.தேவாரத்தின் மீசை
நம் மேல் மான நஷ்ட வழக்குபோடும்.

"ஸாரி பிரதர். கொஞ்சம் லேட்டாய்டுச்சி"
என்றார் அவர்.

உஜாலாவுக்கு மாறியிருந்த வெளுத்த உடை
ஸ்டுவர்ட் கண்ணாடி சாமான் போல மெனு
கார்டை பத்திரமாக வந்து வைத்தான்.

"ரெண்டு ஹேவர்ட்ஸ் ஃபைவ் தவுஸண்ட்,
சிக்கன் டிக்கா ரெண்டு பிளேட் வறுத்த முந்திரி
ரெண்டு பிளேட் பட்டர் நான் கொடுங்க. பீரை
அர்ஜெண்ட்டா கொடுத்துடுங்க" என்றார் அவர்.
இவன் பக்கம் திரும்பினார். "அப்புறம்? சொல்லு
வேல்!"

"வேல், "என்னை அடையாளம் தெரிஞ்
சுதா?" என்றான்.

"இல்லை. கொஞ்சம் சிரமப்பட்டேன். ஆனா
உன் மூக்கு மறக்க முடியாதே? ஏரோப்ளேன்
லேண்ட்... ஆகுற மாதிரி சாய்வு கோணை இந்திரா
காந்தி மூக்காச்சே உன்னோடது. ஆனா மத்தவங்க
கண்டுபிடிக்க முடியாது. யாரோ புது ஆளுன்னு
தான் உன் பொண்டாட்டிகூட நினைப்பா."

"எனக்கு இன்னும் கல்யாணம் ஆகலை சார்."

"ஒரு பேச்சுக்கு சொன்னேன். ஏற்பாடுகள்
எப்படி?"

வேல் ஏதோ சொல்ல வாய் திறந்தவன்
ஸ்டுவர்ட் பீர் பாட்டில்களுடன் வர, "ஈவினிங்ல
இப்படி வீணை கேக்கறது ரம்மியமா இருக்
கில்லே?" என்றான்.

இரண்டு உயர கிளாஸ்களில் பீரை உடைத்து
நுரை பொங்க ஊற்றி, சிப்ஸ், கடலை, கண்டல்
தட்டுக்களை வைத்துவிட்டு அவன் அகன்றதும்...

"நடந்துகிட்டிருக்கு சார்."

"என்ன மெத்தட்?"

"அது ஏன் உங்களுக்கு. பொறுப்பை
என்கிட்டே விட்டாச்சில்ல. மறந்துடணும்."

வேல் கிளாஸை காலி செய்தான். மீண்டும்
நிரப்பிக் கொண்டான். வில்ஸ் பற்ற வைத்து புகை
ஊதினான்.

"சரி, என்னைக்கு நடத்தப்போறே?"

"இருபத்தேழாம் தேதிதான்."

"காமராஜர் ஹாலையா?"

"அதெல்லாம் என் தலைவலி. உங்களுக்
கேன்?"

"மாட்டிக்குவியோன்னு ஒரு பயம்தான்."

''அப்பவேணாம். அல்லளவு நா
நம்பிக்கை இல்லைன்னா டீலிங்கே வேணாம்.''

''உடனே கோவிச்சுக்கிறியே?''

''கொண்டாந்திங்களா?''

''அட்வான்ஸ்தானே? ம்...''

''எவ்வளவு?''

''ஒரு ரூபாதானே பேச்சு.''

''கொடுங்க.''

அவர் கொண்டு வந்த சூட்கேசை மடியில் வைத்துத் திறந்து இரண்டு ஐநூறு ரூபாய் கட்டுக்களை எடுத்து அவனிடம் நீட்டினார் வாங்கி, எழுந்து நின்று பேண்டின் வலது, இடது பாக்கெட்டுகளில் செருகிக் கொண்டு அமர்ந்தான் வேல்.

''மிச்சப் பணம் எப்போ தருவீங்க சார்?''

''பேப்பர் சேதி பார்த்ததும்.''

''இருபத்தெட்டாம் தேதி சாயங்காலம் ஏழு மணிக்கு இதே ஹோட்டல்ல மீட் பண்ணலாமா சார்?''

''ஷ்யூர்.''

''அப்போ நான் வேற அடையாளத்தில இருப்பேன்.''

''நீ எந்த அடையாளத்தில இருந்தாலும் நான் கண்டபிடிச்சிடுவேன்.''

''சார், ஒரே ஒரு கேள்வி கேட்கலாமா?''

''கேளு.''

''ஏன்?''

''என்ன ஏன்?''

''நான் கொடுக்கப் போற தண்டனை எதுக்காகன்னு கேட்டேன்.''

அவர் முகம் கொஞ்சம் இறுகியது. லேசாக சிவந்தது.

''நீ எப்படி செய்யப் போறேன்னு நான் கேட்டேன். நீ சொல்லலை. நான் வற்புறுத்தினேனா? விட்டுட்டேன். அதே மாதிரி நீயும் விட்டுடு. இந்தக் கேள்வி உனக்கு அவசியமில்லாதது. இதை செய், இதை வாங்கிக்க. அவ்வளவுதான் நமக்குள்ளே டீலிங்.''

''ஓக்கே. இனி ஜென்மத்துக்கும் கேக்க மாட்டேன். எனக்கு இந்த கேள்வி அநாவசியம் தான்'' என்றான் வேல்.

சாப்பிட்டு முடிந்த பின் முதலில் ஸபாரி ஆசாமி புறப்பட்டுச் சென்றார். சில நிமிடங்கள் கழித்து வெளியேறிய வேல் ஒரு பொது தொலைபேசிக் கூண்டின் அருகே பைக் நிறுத்தி இறங்கி உள்ளே சென்றான்.

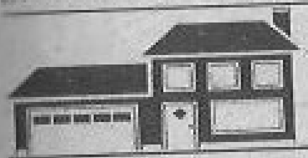

6

'EGYPT'S REMINDERS' என்ற வசனம் தாங்கிய பனியன் அணிந்தவளும்; தற்சமயம் கையில் தொலைபேசியின் ஒலிவாங்கியை ஏந்தியிருப்பவளுமான சுசிலா, ''மிஸ்டர் புருச்ளின் வேண்டும். நடிகை கர்த்தரின் டாவின்சியின் மேனேஜர் அவர். அவர்கள் தற்போது தங்கள் ஹோட்டலின் காட்டேஜில் தான் தங்கியிருக்கிறார்கள்'' என்றாள் ஆங்கிலத்தில்.

நேரம்: காலை எட்டு மணி.

இடம்: பரத் வீடு.

பாத்திரங்கள்: பரத், சுசிலா, நாராயணன்.

காட்சி அமைப்பு: காட்சியின் துவக்கத்தில் சுசிலா கையில் டெலிபோனுடன் இருக்கிறாள். கைலியும் பனியனும் அணிந்த பரத் செய்தித்தாள் படித்தபடி அவளை நடுநடுவில் பார்க்கிறான். நாராயணன் கையில் ட்ரே. அதில் சுசிலா இன்னும் எடுத்துக் கொள்ளாத காபி. பரத் கையில் பாதி குடிக்கப்பட்ட காபி.

"பேசுவது யார் மேடம்?" என்றது எதிர்முனை.

"என் பெயர் சுசிலா. சென்னையில் இருந்து பேசுகிறேன். மூன்லைட் டிடெக்டிவ் ஏஜன்சி என்னும் ஸ்தாபனத்தை நடத்தி வருகிறேன். ஒரு முக்கியமான விபரம் பேச வேண்டும்."

"காத்திருங்கள். தொடர்பு தருகிறேன்."

சுசிலா காத்திருந்தபோது டிரேயில் இருந்து காபி எடுத்துக் கொண்டாள். நாராயணன், "இன்னிக்கு பேப்பர்ல என்ன சார் விசேஷம்?" என்றான்.

"ஒரு ஆள் தனி மனுஷனா கொள்ளையடிச்சி ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல சம்பாரிச்சிருக்கான். அதில சினிமாவும் எடுக்க ஆரம்பிச்சிருக்கான்" என்றான் பரத்.

"இப்படி சம்பாரிச்சாலும் வரி போடுவாங்களா சார்?"

"போடுவாங்க. முதுகில வரிவரியா போடுவாங்க."

"கொஞ்சம் சும்மா இருக்கிங்களா?" என்று கத்திய சுசிலா, "மிஸ்டர் புருக்ளின், குட்மார்னிங்" என்று தன்னை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டாள்.

"யெஸ். உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்?"

"நாளை மறுநாள் மிஸ் காத்தரின் டாவின்சி சென்னை வருகிறார் அல்லவா? அந்தப் பயணத்தை ரத்து செய்ய முடியுமா?"

"எதற்காக?"

"அவரை சென்னையில் வைத்து கொலை செய்வதற்காக சிலர் சதித்திட்டம் தீட்டி வருவதாக எங்களுக்கு நம்பகமான தகவல் ஒன்று வந்திருக்கிறது."

"என்னது? கொலையா?"

"ஆமாம். ஆமாம்."

"ஹாலிவுட்டுக்கும் சென்னைக்கும் என்ன தொடர்பு இருக்கிறது? எங்கள் மேடம் சென்னைக்கு முதல் முறையாக வர உள்ளார்கள். அவருக்கு அங்கே நிறைய நட்புள்ளங்கள் உண்டே ஒழிய பகை எதுவும் இல்லை. சதித்திட்டம் தீட்டுவது யார்?"

"அது தெரியாது."

"என்ன மாதிரியான சதித் திட்டம்?"

"அதுவும் தெரியாது."

"நீங்கள் போலீசும் இல்லை. உங்கள் வார்த்தைகளை ஒரு குறும்பு என்று தான் நான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்."

"இல்லை. இது குறும்பு இல்லை. உண்மையான அக்கறையுடன் நான் பேசுகிறேன். சதித்திட்டத்தை ஆதாரங்களோடு காவல் துறைக்கு அம்பலப்படுத்த நான் முயற்சிகள் செய்து வருகிறேன். உங்கள் சென்னைப் பயணத் திட்டத்தை ரத்து செய்தால் மிகவும் நல்லது."

"சதி நடக்கிறது என்று எதை வைத்துச் சொல்கிறீர்கள்?"

"ஈ.எஸ்.பி. பவர் உள்ள என் தோழி காத்தரின் உயிருக்கு ஆபத்து வருவதாக தன் சிந்தனையில் உணர்ந்திருக்கிறாள்."

"வேலை மெனக்கெட்டு இப்படி தொலை பேசியில் ஜோக் அடிக்கும் உங்களை நினைத்தால்

சிரிப்புதான் வருகிறது. மேடம் பட பூஜைக்கு புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிரு கிறார்கள். எனக்கு நிறைய வேலை இருக்கிற தயவு செய்து இதுபோல் மறுபடி விளையா வேண்டாம்."

எதிர்முனை துண்டிக்கப்பட்டதும், ஏமாற்ற துடன் வைத்தாள் சுசிலா.

"என்ன சுசி,ஜோக் அடிக்காதே பாப்பான்னு சொல்றானா? ஹாலிவுட்ல பாபுலர் ஸ்டார்! இந் மாதிரி எவ்வளவு பூச்சி மிரட்டலை எல்லா பார்த்திருப்பாங்க."

"பரத். சீரியஸ்னெஸ் புரிஞ்சுக்க மாட்டே கறார். போன்ல ஒரு அளவுக்குதான் சொல் முடியும்."

"பாவம் அவர் என்ன செய்வார் சுசி? வி சூப்பர் பவர் மெட்ராசுக்கு இழுக்குது. நேத் என்னை பாதியில கழட்டி விட்டுட்டு லோலோ ஊர் சுத்திட்டு வந்தியே. என்ன செஞ்சே?"

"பரத், பந்தயம் கட்டினோம். அதுக்காக நீ இப்படி வரிக்கு வரி தூங்கி வழியணும கொஞ்சம் சமர்த்தா என்கூட கோவாப்பரே பண்ணக் கூடாதா?"

"நீதான் என்னை நேத்து கார்லேர்ந் இறக்கிவிட்டு ஆட்டோ பிடிச்சிட்டுப் போங் நான் தனியா பார்த்துக்கறேன்னிட்டுப் போனே

"பின்னே கோபம் வராதா? அந்த லாவண் கிட்டே கேக்கக் கூடாத கேள்வி எல்லாம் கேட் சூடேத்திட்டு நீங்க தைனா நழுவிப் போய்ட்டிங் லோ, லோன்னு கத்தறா. அவளை சமாதான படுத்தி, மன்னிப்பு கேட்டு சாந்தப்படுத்தறது குள்ளே எனக்குப் போதும், போதும்னு ஆய்டுச் அது சரி. அவ கொஞ்சம் முன்னாடி ஸ்லீப்லெ போட்டிருந்தான்னு உங்களுக்கு எப்படி தெரியும்?"

"அந்த சரண்யாவை ஒரு மணி நேரமா பார்த்துக்கிட்டிருந்ததில கொஞ்சம் சூப்பர் பவர் எனக்கும் ஒட்டிக்கிச்சி. நீ வேணும்னா பாரு. இன்னும் ரெண்டு நிமிஷத்தில நம்ம போன் அடிக்கும்" என்றான் பரத்.

"இந்த கப்ஸா அப்புறம் வெச்சிக்கலாம். லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ்ல இருக்கிற என் ஃபிரண்டுக்கு போன் செஞ்சேன் பரத். கேத்தரின் டாவின்சி பத்தி கம்ப்ளீட் விபரங்கள் கொண்ட புக்ஸ். சினிமா மெகசைன்ஸ் கலெக்ட் பண்ணி உடனே ஃப்ளைட் கூரியர்ல அனுப்பச் சொல்லியிருக்கேன்."

"இது இப்போ நடக்கற விஷயம் இல்லை. சரி. அப்புறம்?"

"நம்ம திரூட்டனை பார்த்து விபரமா சொன்னேன். நம்பலை. ஈ.எஸ்.பி.பவராவது, வெங்காயமாவதுன்னு சிரிச்சார். எனக்காக லாவண்யா வீட்டு போனை எக்ஸ்சேஞ்ச் மூலமா டேப் பண்ண ஏற்பாடு செய்யறதா ஒத்துக்கிட்டார். அப்புறம் அந்த விசிட்டிங் கார்டுல உள்ள கைரேகைகளை கலெக்ட் பண்ணி எக்ஸ் கிரிமினல்ஸ் ரேகைகளோட கம்ப்யூட்டர்ல கொடுத்து கம்பேர் பண்ணச் சொன்னேன்."

"இது உருப்படியான வேலை. அப்புறம்?"

"மணிராஜ்ங்கிற பேர் புனைப் பெயரா இருக்கலாம் பரத். அவன் நிஜப் பெயர் வேற ஏதோ. ஆனா இந்த திட்டத்தில மணிராஜ்ங்கிற பெயரை யூஸ் பண்றதா வெச்சிக்கலாம்."

"சரி வெச்சிக்கலாம்."

"அவன் மெட்ராஸ்லயே வெயிட் பண்ணி செயல்படப் போறானா, இல்லை பாம்பே போய் அங்கே அவனை ஃபாலோ பண்ணி அவனோடவே

ஃப்ளைட் ஏறி மெட்ராஸ் வரப் போறானான்னு நமக்குத் தெரியாது. அதனால இந்த மூணு நாள்ல மெட்ராஸ் டு பாம்பே, பாம்பே டு மெட்ராஸ் ஃப்ளைட் பாஸஞ்சர்ஸ் லிஸ்ட்ல 'மணி ராஜ்'ங்கிற பேர் இருக்கான்னு செக் பண்ணேன்."

"வெரிகுட்."

"அப்படி எந்த பேரும் இல்லை. அந்த மாதிரி காத்தரின் தங்கப் போற ஹோட்டல் உர்சுலால 'மணிராஜ்'ங்கற பேர்ல ரூமோ, காட்டேஜோ புக் ஆகியிருக்கான்னு பார்த்தேன். அதுவும் இல்லை."

"கரெக்ட்டான ரூட்டுதான்."

"இன்னொரு ஐடியா தோணிச்சு. சரண்யாவுக்கு மெனக்கெட்டு ஒரு விஷயத்தைப் பத்தி யோசிச்சா எந்த ஸ்பெஷல் நினைப்பும் வராது. திடீர்னு வர்றதுதான். ஆனா அப்படி வர்றதுக்கு ஒரு தூண்டுதல் இருக்கு. காரைப் பார்த்தா. அது கவுந்துடப் போகுதுன்னு பட்டுது. மூக்குத்தி தொலைஞ்சது பத்தி கேள்விப்பட்டா. அது இருக்கிற இடம் தெரிஞ்சது. காலண்டரைப் பார்த்தா. உள்ளே எழுதியிருக்கிறது மனசுல வந்தது. பேப்பர்ல சேதி பார்த்தா. அதனால இன்னொரு சேதி மனசுக்கு வந்தது."

"இரு! இரு! நீ பாட்டுக்கு சொல்லிக்கிட்டேப் போனா எப்படி?"

"அதனால இந்த கேஸ்ல நம்ம இன்வெஸ்டிகேஷன்போது பக்கத்திலயே அவளை வெச்சிக்கிடா நாம சேகரிக்கிற செய்திகள் தொடர்பா திடீர்னு அவளுக்கு ஏதாவது தோணலாம். அப்படி தோணற நினைப்பு சதிகாரனை பிடிக்க உதவலாம்."

"வொண்டர்ஃபுல் சுசி. நீ போற ஸ்பீடை பார்த்தா நான் ஒரு டஜனை மறந்துடணும் போலிருக்கு."

"அதனால நேத்து சரண்யாவோட போன்ல பேசினேன். ஆனந்த விகடன் ரிப்போர்ட்டர்னு சொல்லிகிட்டு மணிராஜ்னு ஒருத்தன் லாவண்யா வீட்டுக்கு வந்து தகவல்கள் தெரிஞ்சிக்கிட்டுப் போனதை அவகிட்டே சொன்னேன். இதைப் பத்தியே யோசி, ஏதாச்சும் தோணினா சொல்லுன்னு சொன்னேன். இன்னைக்கு நாம ஆபீஸ் போற வழியில அவளை பிக்கப் பண்ணிக்கிறதா சொல்லியிருக்கேன்."

"சுசி, கடைசியா சரண்யாவை நம்மோட சேர்த்துக்கறதுன்னு ஒரு யோசனை உனக்கு வந்துருச்சே, அதான் சூப்பர்!"

"ஒழுங்கா வாலை சுருட்டிக்கிட்டு வரணும். இல்லைன்னா நேத்து மாதிரியே கழட்டி விட்டுடுவேன்" என்று சுசிலா சொன்னபோது டெலிபோன் ஒலித்தது.

"பார்த்தியா, நான் சொன்னேன்ல?" என்ற பரத் எடுத்து, "ஹலோ" என்றான்.

"சார், நான் பார்த்தசாரதி பேசறேன். வேலை விஷயமா நேத்து உங்களோட பேசினேன். நீங்க இன்னைக்கு எட்டே கால் மணிக்கு போன் செய்ய சொல்லி இருந்தீங்க."

"ஆமாம். ஞாபகமிருக்கு. உங்க விஷயமா நான் என் ஃப்ரெண்டு ஒருத்தர்கிட்ட பேசிருக்கேன். ரெண்டு நாள் கழிச்சு சொல்றேன்னு சொல்லிருக்கார்."

"ரெண்டு நாள் கழிச்சு போன் செய்யட்டுமா சார்?"

"பெட்டர்" என்று வைத்தான் பரத்.

"எப்படி பரத் ரெண்டு நிமிஷத்தில போன் அடிக்கும்னு கரெக்ட்டா சொன்னீங்க?"

"அதான் சொன்னேனே... சரண்யா மகிமை! சூப்பர் பவர் ரின்! ச்சீ சூப்பர் பவர்" என்று பரத் சிரிக்க...

மீண்டும் டெலிபோன் ஒலித்தது. சுசிலா எடுத்தாள்.

"ஹலோ, நான் சந்துரு பேசறேன் மேடம்."

"சொல்லுங்க சார், என்ன விஷயம்?"

"அரை மணி நேரத்துக்கு முன்னாடி அந்த மணிராஜ் போன் செஞ்சான். விகடன் ரிப்போர்ட்டர்னு மறுபடி சொன்னான். காத்தரின் எந்த ஹோட்டல்ல தங்கறாங்கன்னு கேட்டான்."

"வெரிகுட், நீங்க என்ன சொன்னிங்க?"

"நீங்க சொல்லிக் கொடுத்த மாதிரியே பேசினேன். வேற ஒரு விஷயமா முக்கியமா நேர்ல உங்களை சந்திக்கணும்னு சொன்னேன். இன்னைக்கு பத்து மணிக்கு வள்ளுவர் கோட்டம் வாங்க. பேசலாம்னு சொன்னான்."

"வெரிகுட். நீங்க ஒம்பதரைக்கெல்லாம் வந்துடுங்க. நாங்களும் அங்கே வந்துடறோம்" என்று வைத்த சுசிலா விவரித்தாள்.

"அவன் இவ்வளவு முட்டாள்தனமா வந்து வலையில விழுவானா சுசி?"

"அவனை நாம தேடிக்கிட்டிருக்கோம்னு அவனுக்குத் தெரியாதே பரத். சீக்கிரம் போய் குளிங்க. நியூட்டனை மஃப்டில வரச் சொல்லணும். நாம் ரெடியாகி சரண்யாவை பிக்கப் பண்ணிக்கிட்டு வள்ளுவர் கோட்டம் போகணும். அங்கே போய் சில செட்டப்ஸ் பண்ணணும். க்விக்" பரபரத்தாள் சுசிலா.

7

வள்ளுவர் கோட்டம். சுற்றுலா பயணிகள் கையில் பாப்கார்ன், மிளகாய் பொடி தூவிய வெள்ளரிப் பிஞ்சுடன் கல் தேர் பார்த்துக் கொண்டிருக்க... முகப்பில் சந்துரு காத்திருந்தான்.

அவனுக்கு நாற்பதடி தள்ளி படிக்கட்டில் பரத், சுசிலா, சரண்யா, மஃப்டியில் இன்ஸ்பெக்டர் நியூட்டன் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

சந்துருவின் சட்டைப் பாக்கெட்டில் வயர்லெஸ் மைக்ரோஃபோன். நியூட்டனின் சூட்கேசில் டேப்ரிக்கார்டர். சந்துருவுக்கு கதை, வசனம் சொல்லித் தந்திருந்தாள் சுசிலா.

மணிராஜ் வருவான். வந்ததும்...

"என்ன விஷயம்?" என்பான்.

"நேரா விஷயத்துக்கு வரட்டுமா?"

"வா" என்பான்.

"நீ நடிகை காத்தரினை கொலை செய்ய திட்டம் போட்டுகிட்டிருக்கேன்னு எனக்குத் தெரியும்."

திடுக்கிடுவான். வெலவெலத்துப் போவான்.

"அச்சரியப்படாதே. எனக்கு எப்படித் தெரியும்னு கேக்காதே. இப்ப நான் உன்னை போலீஸ்ல புடிச்சிக் கொடுக்க முடியும். ஆனா செய்யப் போறதில்லை. ஏனா எனக்கு கொஞ்சம் பணம் தேவைப்படுது. அதை நீ கொடுத்தா நான் விஷயத்தை வெளில விடாம கப்சிப்புன்னு இருந்துடறேன். என்ன சொல்றே?"

"எவ்வளவு எதிர்பார்க்கறே?" என்பான்.

''நீ இந்த கொலைக்கு கூலியா எவ்வள
வாங்கப் போறியோ? அதில கால் பங்கு.''

இப்படியாக அவன் வாயிலிருந்து கொலை
செய்ய தான் திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருப்பதை
வார்த்தைகளில் கமிட் செய்யும்படி சாமர்த்தியமாக
பேச வேண்டும்.

ஒரு ஸ்டேஜில் நியூட்டன் அருகே
ஆஜராவார். மணிராஜ் கழுத்தில் கை வைப்பார்
மிச்ச விசாரணைகளை லாக்கப் அறையில்
விசேஷமாக வைத்துக் கொள்வார்.

இந்த செட்டப்புடன் அவர்கள் காத்திருக்க...

பரத் நான்கு சுருள் கடலைப் பாக்கெட் வாங்கி
வந்து எல்லோருக்கும் விநியோகித்து விட்டு நேரம்
பார்த்தான். 9.50.

''இன்னும் பத்து நிமிஷத்தில் அவன் வரப்
போறான். ஆனா சந்துரு சும்மா சும்மா திரும்பி
நம்மையே பார்த்துக்கிட்டிருக்கான். அவனை
வெச்சிக்கிட்டு இந்த மாதிரி பார்த்தா அவன்
சந்தேகமாகி வாயையே திறக்கப் போறதில்லை.''

''அவன் வந்ததும் நம்ம பக்கம் திரும்பிப்
பார்க்கவேக் கூடாதுன்னு நான் சொல்லிருக்கேன்
பரத்'' என்றாள் சுசிலா.

''சரண், நீங்க டன்லப்புக்கு லீவு போட்டுட்
டீங்களா?'' என்றான் பரத்.

''ஆமாம். ரெண்டு நாள் போட்டிருக்கேன்''
என்றாள். மஞ்சள் சேலையில் இருந்தாள்.

''உங்க டைலர் ஒரு ஏமாத்துப் பேர்வழிங்க.''

''ஏன்?''

''துருபிடிக்கிற மாதிரி மட்டமான பொருள்
களையே யூஸ் பண்றான்.''

''புரியலையே.''

''புரிய வேணாமே'' என்ற பரத். ''என்ன சார்
சந்துருன்னே கடலையை காலி பண்ணிட்டிங்
களா? காலைல டிபன் தரலையா சிஸ்டர்?''
என்றான் நியூட்டனைப் பார்த்து.

''எனக்கு கடலை ரொம்பப் பிடிக்கும்.''

''எனக்குக்கூட பிடிக்கும். ஐ மீன் மெரீனா
ஓரத்தில இருக்கிற பே ஆஃப் பெங்கால் கடலை''
என்றவன் சரண்யா வாய்விட்டு சிரித்துத்
தொலைய, ''ச்சே! மறந்து மறந்து போய்டுது''
என்றான் பரத்.

ஒரு பொடியன் தூரத்திலிருந்து ஓடி வந்து
சந்துருவை அடைந்து தன் டவுசர் பாக்கெட்டில்
இருந்து எதையோ தேடி எடுத்துத் தந்துவிட்டு
திரும்ப ஓட.... சந்துரு அந்த மடக்கப்பட்ட
காகிதத்தைப் பிரித்துப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு
இவர்களை நோக்கி வந்தான்.

சுசிலா வாங்கி சத்தமாகப் படித்தாள்.

''திரு.சந்துரு அவர்களே, வணக்கம்.
உங்களை மசால் வடையாகப் பயன்படுத்தி
என்னைப் பொறியில் அடைக்க அவர்கள்
திட்டமிடலாம். ஆனால், நான் எலி அல்ல; புலி!
கேத்தரின் கொலை செய்யப்படப் போவது சர்வ
நிச்சயம். அதை யாராலும் தடுக்க முடியாது. -
மணிராஜ்.''

நியூட்டன், ''இங்கேயே இருங்க, இந்த
லெட்டர் கொடுத்த சின்னப் பையனை நான்
முதல்ல பிடிச்சிட்டு வர்றேன்'' என்று ஓடினார்.

''ஸோ, மணிராஜுக்கு நாம் அவனைத்
தேடறது தெரிஞ்சு போச்சு'' என்றாள் சுசிலா.
''எப்படித் தெரியும்?''

''சிம்ப்பிள்'' என்றான் பரத். ''சந்துருவுக்கு
அவன் போன் செஞ்சப்ப தனியா உன்னை
சந்திக்கணும்னு சந்துரு கேட்டப்பவே அவனுக்

குள்ளே அலாரம் அடிச்சிருக்கலாம். அதனால பத்து மணிக்கு பதிலா ஒம்போது மணிக்கே அவன் இந்த இடத்துக்கு மாறு வேஷத்தில வந்திருக்கலாம். நாம எல்லாரும் சந்துருவோட பேசினதை, அப்புறம் தனியா வந்து உக்காந்துகிட்டதை அவன் கவனிச்சிருக்கலாம். உன் மூஞ்சும், என் மூஞ்சும் ஓரளவு பிரபலம். நியூட்டனோ ஹேர்கட் ஒண்ணு போதாதா அவர் போலீஸ்கார்ன்னு சொல்றதுக்கு? ஸோ, அலர்ட் ஆகிட்டான். ஆத்திரமா லெட்டர் எழுதிக் கொடுத்துட்டு நைஸா கம்பி நீட்டிட்டான்.''

''ச்சே!'' என்றாள் சுசிலா.

''ஒரு விஷயத்துக்காக நீ சந்தோஷப்படலாம் சுசி.''

''என்ன?''

''இப்போ குழப்பமே இல்லாம பிரச்சனை ரொம்ப தெளிவா இருக்கு. இந்த லெட்டர்னால நாம தெரிஞ்சுக்கிட்டது என்ன? காத்தரினுக்காக கொலை சதி நடக்கறது உறுதியாய்டுச்சி. அவளைக் கொல்ல திட்டம் போடற எதிரி மணிராஜ்!''

''அது பொய் பேராதான் இருக்கும்.''

''இருக்கட்டும். நிஜப்பேர் கிடைக்கிற வரைக்கும் மணிராஜ்னே சொல்லலாம்.''

''அவனை எப்படியும் பிடிச்சாகணும் பரத்.''

''யோசி. மணிராஜைப்பத்தி நமக்கு என்னென்ன தகவல்கள் இருக்கு?''

''எல்லாமே சந்துரு சொன்ன தகவல்கள்'' என்றாள் சுசிலா.

நியூட்டன் திரும்பி வந்தார். ''அந்தப் பொடியனைக் காணோம். எங்கே போனான்னே தெரியலை. பரத், நேத்து சுசிலா வந்து இந்த மாதிரி

நடக்க காத்தரினை கொலை செய்ய சதி நடக்குதுன்னு சொன்னப்போ என்னால நம்ப முடியலை. இப்ப முழுக்க விஷயம் தீவிரமாய்டுச்சி'' என்றார்.

''என்ன செய்யப் போறிங்க சார்?'' என்றாள் சுசிலா.

''கொஞ்சம் மெத்தனமா இருந்துட்டேன். இப்போ டபுள் தீவிரம் காட்டியாகணும். இந்த லெட்டரையும் லேபுக்கு அனுப்பறேன். அந்த விசிட்டிங் கார்டுலேர்ந்து எடுத்த கைரேகையை எக்ஸ் கிரிமினல்ஸ் ரேகைகளோட ஒப்பிடற வேலையை உடனே பண்ணச் சொல்றேன். அந்த விசிட்டிங் கார்டை ஜெராக்ஸ் எடுத்து எந்த அச்சாபீஸ்ல அடிச்சிக் கொடுத்தாங்கன்னு விசாரிக்கச் சொல்றேன்.''

''சார், மணிராஜ் சந்துருவோட போன்ல பேசினதை ரெக்கார்ட் செய்திருக்காங்களா எக்ஸ்சேஞ்சல?''

''பண்ணிருக்காங்க. ஆனா அவன் எந்த நம்பர்லேர்ந்து பேசினான்னு தெரிஞ்சுக்க டூரேஷன் பத்தலைன்னு சொன்னாங்க. அந்த ரெக்கார்டட் உரையாடலை மேக்னிஃபைப் பண்ணி கேட்டுப் பார்க்கறேன். ஏதாச்சும் க்ளு கிடைக்கலாம். எனிவே, இப்போ விஷயம் பெரிசாய்டுச்சி. நான் கமிஷனரைப் பார்த்து கன்ஸல்ட் பண்ணியாகணும். புறப்படவா? சந்துரு, நீங்க என்னோட வாங்க.''

நியூட்டன் சந்துருவுடன் சென்றதும்...

''தட்ஸ் ஆல்!'' என்று கையில் இருந்த மண்ணைத் தட்டினான் பரத்.

''என்ன'' என்றாள் சரண்யா.

''இனிமே இதில எங்களுக்கு வேலை இல்லை, அனுமார் வால்ல நெருப்பு பிடிச்சதால

இலங்கையே பத்திகிச்சி இல்லையா? அது மாதி
கொலை சதியை போலீஸ் நம்பிட்டாங்க. இனிமே
அவங்க பார்த்துக்குவாங்க."

"வாங்க பரத். எங்கேயாச்சும் காப்
சாப்பிட்டுக்கிட்டே பேசலாம்" என்றாள் சுசிலா
புறப்பட்டார்கள்.

8

"மூணு காபி மட்டும்ப்பா" என்ற பரத்
திரும்பி, "எங்க சரண். உங்களுக்கு எதாச்சும் லீ
சொல்ற மாதிரி நினைப்பு எதுவும் உதிக்
கலையா?" என்றான்.

ஐஸ் வாட்டர் குடித்துவிட்டு வைத்த சரண்யா
தன் உதடுகளைப் பிதுக்கி, "இல்லையே சார்.
இந்த நினைப்பு நம்ம முயற்சியில வர்ற
தில்லையே" என்றான்.

"என்ன 'செண்ட்?" என்றான் மூக்கை
உறிஞ்சி.

"சீக்ரெட் டிலைட்."

"சுசிலா தீவிரமாக தனது சிறிய குறிப்பு
நோட்டைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

"என்ன பார்க்கறே சுசி?"

"மணிராஜை பத்தி சந்துரு சொன்னப்போ
குறிச்சுக்கிட்ட குறிப்புகள்ல சூறாவளின்னு ஒரு
வார்த்தை எழுதி வச்சிருக்கேன். அதை எதுக்கு
எழுதினேன்னு புரியலை."

"எனக்கு ஞாபகம் இருக்கு சுசி."

"என்ன அது?"

"ஒப்பந்தப்படி நான் உனக்கு உதவக்
கூடாதே!"

"நேடியாதான் கேக்கக் கூடாதுன்னு பேச்சு.
ஞாபகப்படுத்தலாம்."

"சரி. அழுதுடுவே போலிருக்கு. 'சொல்லிட
றேன். மணிராஜ் முதல் தடவை சந்துருவை பார்க்க
வந்தப்போ கைல சூறாவளின்னு ஒரு சின்ன
இலக்கிய இதழ் வச்சிருந்ததா சொன்னார். அதில
தன்னோட கவிதை வந்திருக்கிறதாகவும்
சொன்னான்."

"கவிதை எழுதற கொலைகாரன்! எவ்வளவு
காண்ட்ராஸ்ட்!" என்ற சுசிலா, "எனக்குத்
தெரிஞ்சி சூறாவளின்னு ஒரு பத்திரிகை பேரை
நான் கேள்விப்பட்டதில்லை."

"குமுதம், கல்கி மாதிரி இந்த வகை இதழ்கள்
பொட்டிக் கடையில தொங்காது சுசி. தனிச்
சுற்றுக்கு மட்டும்னு போட்டு நாப்பது
சந்தாதாரர்களுக்கு அனுப்பிட்டு மிச்சம் அறுபதை
அலமாரில வச்சி பூட்டிடுவாங்க. மொத்தம் நூறு.
இருநூறு காப்பிதான் அடிப்பாங்க. இதிலேயே
கொஞ்சம் பணக்கார இலக்கிய இதழ்னா ஆயிரம்,
ரெண்டாயிரம் அடிப்பாங்க. சூறாவளி பத்தி
உனக்குத் தெரியணுமா? என் வீட்டுக்கு நாலு வீடு
தள்ளி தமிழ் தம்பின்னு ஒருத்தன் இருக்கான்.
இவனா வெச்சிக்கிட்டப் பேரு. அவனைக்கேட்டா
தெரியும். என்ன ஒரு சங்கடம்னா நாலடி தள்ளி
நிக்கணும். கஞ்சா நெடி அடிக்கும். செந்தமிழ்ல
கொஞ்சம் புலமை வேணும் புரிஞ்சிக்கிறதுக்கு."

"நாம அவனைப் பார்க்கலாம்" என்றாள்
சுசிலா.

இவர்கள் போனபோது தமிழ் தம்பி
தொளதொள பேண்டின் மேல் சல்லடைப்
பொத்தல்களுடன் கூடிய பனியன் அணிந்து

சுவரைப் பார்த்து, ''மானிடனின் பிறப் புரிமையைத் தடுக்க வந்த விஷ விருட்சகமே, நீ மண்ணோடு மண்ணாவாய்'' என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்க... கிட்டேப் போக கொஞ்சம் பயமாகத்தான் இருந்தது.

''எக்ஸ்யூஸ் மி தமிழ் தம்பி'' என்றான் பரத்.

சிவந்த விழிகளுடன் திரும்பிப் பார்த்த தமிழ் தம்பி, ''அட! தாங்களா? வாருங்கள், அம்மணிகளே, நீங்களும் வாருங்கள்'' என்றான்.

''யார்கிட்டே பேசிட்டிருந்தீங்க தம்பி?''

''எங்கள் குழுவினர் ஒரு புதிய நிஜ நாடகத்தை அரங்கேற்ற இருக்கிறோம். அதில் நான் ஏற்றுள்ள பாத்திரத்தின் வசனத்தை ஒத்திகை பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.''

''நிஜ நாடகம்னா என்ன?'' என்றாள் சரண்யா.

''அய்யோ! நமக்கு ரெண்டு மணி நேரம் செலவு செய்ய இப்ப நேரமில்லைங்க சரண்யா. அதை இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில கேட்டுக்கலாம். இப்ப வந்த வேலையை பார்ப்போம்.''

''மிஸ்டர் தமிழ் தம்பி'' என்றாள் சுசிலா. ''சூறாவளிங்கற பத்திரிகை பத்தி விபரம் தெரியணும் எங்களுக்கு.''

''சூறாவளி! அற்புதமான இதழ்! இலக்கிய வானத்தில் ஒரு துருவ நட்சத்திரம், பதினாறு பக்கங்கள்தான். ஆனால், ஒவ்வொரு வரியும் வைரம். கவிதைகள் மட்டுமே இடம் பெறும் மாத இதழ் அது. வெளி வந்து கொண்டிருப்பது நான்கு மாதங்களாகத்தான். முதல் இதழ் வெறும் நூறு பிரதிகள் தான் அச்சடித்தார்கள். இப்போது எண்ணிக்கை உயர்ந்துள்ளது...''

''எவ்வளவு?''

''முன்னூறு அடிக்கிறார்கள்.''

''இதழை நடத்துவது யார்? எங்கே விற்பனை... ச்சீ எங்கே விக்கிறாங்க?'' என்றான் பரத்.

''உங்களுக்குப் புதிய வேந்தனைத் தெரியு மல்லவா?''

''பழைய வேந்தனையே தெரியாதுங்க.''

''புதிய வேந்தன் புனைப் பெயர். அவரின் இயற்பெயர் கருப்பசாமி. திருவல்லிக்கேணி சந்தொன்றில் வசிக்கிறார். அற்புதமான கவிஞர். அவர்தான் இந்த இதழை நடத்துகிறார்.''

''அவரும் இப்படித்தான் செந்தமிழில் இயம்புவாரா?''

''இல்லை பரத். உங்களுக்கு இது கேலியாகத் தெரிகிறது. ஆனால், இதை நாங்கள் ஒரு இயக்கமாக நடத்துகிறோம். தமிழை நாளடைவில் நாம் சிதைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பல அற்புதமான தமிழ் சொற்கள் இந்த தலை முறைக்கு வேற்றுமொழியாக தெரியும் வண்ணம் பிறமொழி ஆதிக்கம் அதிகமாகிவிட்டது. உலகெங்கும் தேடினாலும் இப்படி ஒரு இனிய மொழியைக் காண முடியாது. தமிழை சிறக்க வைக்க எத்தனையோ அறிஞர்கள் காவியங் களைப் படைத்திருக்கிறார்கள். நாம் காவியம் படைக்க வேண்டாம். தமிழை சிதைக்காமல் காக்கவாவது முற்படலாம் அல்லவா?''

''கேக்கறதுக்கு உணர்ச்சிப் பூர்வமா இருக்குங்க. இன்னும் ரெண்டு நிமிஷம் நீங்க பேசினா நானும் உங்க நிஜ நாடகத்தில பாத்திரம் கேட்டாலும் கேட்டுடுவேன். அவர் யாரு, புதிய வேந்தனா? அவர் அட்ரஸ் கொடுத்திங்கன்னா நாங்க போய்கிட்டே இருப்போம்'' என்றான் பரத்.

புதிய வேந்தனை நோக்கி காரில் சென் றார்கள்.

"உன்னுடைய நோக்கம் என்ன சுசிலா? எதற்காக இப்போது சூறாவளி பத்திரிகையின் ஆசிரியரைப் பார்க்க வேண்டும் என்று செப்பு கிறாய்?"

"பரத், கிண்டல் செய்யாதிங்க. அவர் சொன்னதில் பாய்ண்ட் இருக்கு."

"கிண்டல் செய்யவில்லை அம்மணி. கொஞ்ச நேரத்திற்காவது தமிழை சிதைக்காமல் பேணிக் காப்போம் என்கிற நல்லெண்ணத்தில் தான் யாம்.."

"ஸ்டாப்! என்று கத்தினாள் சுசிலா.

புதிய வேந்தன் வீட்டில் இருந்தார். வேட்டி கட்டியிருந்தார். நெற்றியில் சந்தனப் பொட்டு வைத்துக் கொண்டிருந்தார். அமர மர பெஞ்ச் இருந்தது. அவருக்கு ஸ்டூல் இருந்தது. கால்களை ஆட்டிக் கொண்டே இயல்பாகப் பேசினார்.

"இந்தப் பத்திரிகையை நான் லாபத்துக்காக நடத்தலை. இந்த மாதிரி பத்திரிகைகளை யாருமே லாபத்துக்காக நடத்த முடியாது. ஒரு சின்ன ஆத்ம திருப்தி. அவ்வளவுதான். தொட்டிக்குள்ளே போன்சாய்னு ஆலமரம், புளியமரம் வளர்க்கற மாதிரி. கமர்ஷியல் மேகசின்ஸோட போட்டி போட முடியுமா? ஆளுசர ப்ளோ-அப் தர்றாங்க சார். பல்பொடி, ஷாம்பு, ஊதுபத்தின்னு இலவசமா என்னென்னவோ தர்றாங்க. பிரியாணி பாக்கெட்தான் இன்னும் தரலை. சினிமா நடிகைகளோட செக்ஸியான போட்டோ போட்டு தகவல் தர்றாங்க. அதை வாங்கிப் படிப்பானா, என்னோட சூறாவளி வாங்குவானா. இது இதில ஆர்வம் உள்ள ஒரே மன அலைவரிசை உள்ள சின்ன வட்டத்துக்காக நடத்தறோம். நான் பாட்டுக்குப் பேசிக்கிட்டு இருக்கேன் பாருங்க. உங்களுக்கு என்ன வேணும்?"

"நீங்க இந்த கேள்வியை கேக்க ...ங்களான்னா இருந்தோம் சார்" என்றான் பரத்.

"சார், லேட்டஸ்ட் இதழ்ல மணிராஜனு யாராவது கவிதை எழுதி இருக்காங்களா?"

"ஆமாம். மனித மனதின் மரணம் பத்தி அற்புதமா எழுதிருக்கார்."

"எங்கே அவரோட கவிதையை நாங்க பார்க்கணுமே."

மர பீரோ திறந்து லேட்டஸ்ட் இதழ் எடுத்து வந்தார் அவர். அதில் பக்கம் புரட்டி ஒரு கவிதையை சுட்டிக் காட்டினார்.

சுசிலா அந்தக் கவிதையை வாய்விட்டுப் படித்தாள்.

"ஊற்றுக்கண் உடைபட்டு சலங்கை சிதறி பசு மாட்டு நெய். பிடி ஓர் பாத்திரம். வாலிபமா? வாசலிலா? விலா நோக சிரிப்பீர். மரம் நடுவான். தண்ணீர் ஊற்றுவான். நள்ளிரவில் நட்சத்திரம் சிரிக்கும். புரியும் புகை வானில் கலக்கும். கன்னியின் அதரத்தில் இறுதி மூச்சு. நிஜம் எது? நிழல் எது? விற்பனைக்கு சந்தைக்கு வந்த அடிமாடே, பதில் சொல்."

"சுசி" என்றான் பரத். "இப்படி ஒரே நேரத்தில எல்லா கவிதையையும் படிச்சா எப்படி? ஒவ்வொரு கவிதையா படிம்மா."

"பரத், இப்ப நான் படிச்சது நம்ம மணிராஜ் எழுதின ஒரே ஒரு கவிதைதான்."

"புரியவே இல்லையே."

"புதிய வேந்தன் உதடு பிரியாமல் சிரித்தார், "இது புரிய உங்களுக்கு கவிதை பயிற்சி இருக்கணுங்க."

"அது சரிதான். பயிற்சி எல்லாம் எடுத்துக் கிட்டு வந்தா புத்தகம் புரட்ட முடியும்?

ஆதித்தனார் உயிரோட இருந்து அவர் மேஜைக்கு இந்தக் கவிதை போனா, மணிராஜை கூப்பிட்டு னுப்பிச்சி துப்பாக்கி எடுத்து சுட்டுட்டு ஜெயிலுக்குப் போயிருப்பார் சார். ஒரு எழவும் புரியாதுன்னை படைப்பு இது?"

"இது உங்களுக்கு இல்லை. வார்த்தைகளை வெறும் வார்த்தைகளா அதோட நேரடி அர்த்தங்களோட படிக்கிற குருப்புக்காக எழுதப்பட்ட கவிதை இல்லைங்க இது. ஒவ்வொரு வார்த்தைக்குள்ளேயும் வேற அனுபவச் சிதறல் உறைஞ்சிருக்கு. அதே அனுபவச் சிதறலை உணர்ந்தவங்களால மட்டும்தான் அதை உணர முடியும். காதலுக்கு பாஷை தேவையா? ஒரு புன்னகை. ஒரு பார்வை, ஒரு சிணுங்கல், ஒரு தலையசைப்பு இதிலயே எவ்வளவு அர்த்தங்களை ஒரு காதலியால சொல்ல முடியும்? அதை காதலனும் புரிஞ்சுப்பானா இல்லையா? அந்த மாதிரி இந்த படைப்பாளியோட அனுபவத்தை மத்தவங்களுக்குப் புரிய வைக்க அங்கங்கே சில வார்த்தைகளை உதவியா எடுத்துக்கறான். நடுவில விட்டுப் போனதை இந்த கவிதையை காதலிக்கறவங்களால புரிஞ்சுக்க முடியும்."

"தயாரா பாக்கெட்லயே பதில் வெச்சிருக்காங்க சார். நமக்கு இது தேவையா? 'கறுப்பு வளையல் பெண்ணொருத்தி குனிந்து நிமிர்ந்து கூட்டிப் போனாள். அறை சுத்தமாச்சு. மனசு குப்பையாச்சு!' - இந்த மாதிரி கவிதைதான் நமக்குப் புரியுது. பிடிக்குது. தி பாய்ண்ட் ஈஸ்..." என்றான் பரத்.

"எங்களுக்கு இந்த மணிராஜோட அட்ரஸ் வேணும்" என்றாள் சசிலா.

"அதான்" என்றான் பரத்.

"தர்றனே" என்று எடுத்தார் புதிய வேந்தன்.

9

மணிராஜின் விலாசம் கோடம்பாக்கத்தில் இருந்தது.

புதிய வேந்தனின் வீட்டை விட்டு கவிதை [illegible]டன் வெளியே வந்தபோது, வானத்தில் [illegible] சாத்தியம் கறுப்பாகத் தெரிந்தது.

"ஐய் காட்! மழை வர்ற மாதிரி இருக்கு- [illegible] மாடியில துணி எல்லாம் காயப் [illegible]ருக்கேன்" என்றாள் சரண்யா.

"சசி, துணி நனைஞ்சுட்டா பாவம். [illegible]க்கும் இதே டிரெஸ்தான் போட்டுக்கணும். [illegible]ம் சாஜும் போய் துணி எல்லாம் எடுத்து [illegible] வெச்சட்டு வந்துடறோம். நீ ஒரு ஆட்டோ [illegible] மணிராஜ் வீட்டுக்குப் போய்டறியா?" என்ற [illegible] முறைக்கப்பட்டான்.

"அவசியமில்லை சார். என் ஃப்ரெண்டு [illegible]க்காரச்சம் போன்ல சொல்லிட்டா அவங்க [illegible]த்து வெச்சிடுவாங்க" என்று தேடிய சரண்யா [illegible] T.D. பூத் பார்த்து, "பேசிட்டு வந்துடறேன். ஒரு [illegible]" என்று சென்றாள்.

"பரத், நாம சந்திக்கப் போற மணிராஜும், [illegible]த்தினை கொலை செய்யப் போற மணிராஜும் ஒரே ஆள்னு நினைக்கிறீங்களா?" என்றாள் சசிலா.

"பேத்தல் சசி! சான்ஸே இல்லை. எங்கேயாவது ஒரு கொலைகாரன் புரியாத கவிதை எழுதிருக்கானா? மணிராஜை கண்ணால பார்த்திருக்கிற ஒரே ஆளு சந்துரு. அவனை [illegible]டன் கூட்டிட்டுப் போய்ட்டார்."

"அதனால என்ன? நாம முதல்ல மணிரா பார்க்கலாம். அப்புறம் சந்துருவை அ வரவழைக்கலாம்."

சரண்யா வந்ததும் காரில் புறப்பட்டார்க

"வெய்ட்! ஜஸ்ட் எ மினிட்" என் சரண்யா.

காரை ஓரமாக நிறுத்தினாள் சுசிலா.

"என்ன? என்ன?"

"இப்போ ஒரு தாட் எனக்கு குறுக்கே ஓடி

"என்னன்னு சொல்லுங்க சீக்கிர பரபரத்தான் பரத்.

"நான்தான் மணிராஜ் பேசறேன்னு ஒருத்த போன்ல பேசிக்கிட்டு இருக்கான். அவன் பே இடம் விஜயா ஒயின்ஸ்னு பேர் போட்ட ஒரு கடை இப்படி ஒரு காட்சி சட்டுன்னு மனசி வெட்டிட்டுப் போச்சி சார்" என்ற சரண்யாவுக் பதற்றமாக இருந்தது.

"பரத். உடனே நியூட்டனை காண்டாக் பண்ணலாம். விஜயா வைன்ஸ் எங் இருக்குன்னு கேக்கலாம். சந்துருவோட அங் வரச் சொல்லலாம்" என்ற சுசிலா.

நியூட்டனை தொடர்பு கொண்டாள்.

"சந்துரு அங்கேதான் இருக்காரா?"

"ஆமாம். அவரை மணிராஜை வர்ணிக்க சொல்லி கம்ப்யூட்டரை விட்டு படம் வரைய சொல்லிகிட்டு இருக்கோம். குற்றவாளிகள் போட்டோ ஆல்பம் காமிச்சோம்."

"சார், திடீர்னு ஒரு ஷார்ட் கட் ரூட் கிடைச்சிருக்கு. விஜயா வைன்ஸ்! இந்தக் கடை எங்கே இருக்குன்னு உடனே தெரிஞ்சுக்க முடியுமா?"

சுலபம். பத்து நிமிஷத்தில முடியும். ஏன்?"

சுருக்கமாக விவரித்துவிட்டு, "சார், நிமிஷம் கழிச்சு நான் மறுபடி போன் விஜயா வைன்ஸ் அட்ரஸ் சொல் நீங்க உடனே சந்துருவை கூட்டிக்கிட்டு கடைக்குப் போங்க. மணிராஜ் அங்கே இப்போ. சந்துருவை விட்டு காட்டச் சொல்லி கப்புன்னு ணும்" என்றாள். வைத்தாள்.

பரத். வாங்க பத்து நிமிஷம் சும்மா அந்த ரெடிமேட் கடைக்குப் வரலாம்" என்றாள் சுசிலா.

பார்க்கறதானா வர்றேன். ஸாரி. ரெண்டு கையையும் விட்டு எடுக்கப் போறதில்லை.

திலகம்னு பட்டம் கொடுக்கலாம்."

நீங்களே நியாயம் சொல்லுங்க. இதுவரை அணிந்த மொத்த பனியன்கள். ன்னு ஒரு எண்ணிக்கை போட்டி வெச்சா ஜெயிக்க முடியாது. அவ்வளவு ஒரு ரவுண்டு முடிஞ்சி மறுபடி அதே போடறதுக்கு எழெட்டு மாசமாகுது."

"காதலிக்கு வாங்கித் தராம வேற யாருக்கு போறீங்க?"

"காதலியா? சுசிலாவா? அப்படின்னு வே நினைச்சுக்கிட்டீங்களா? சும்மா ஒரு , தொழில்ல பார்ட்னர். தட்ஸ் ஆல். ஷாண்டலியர், லைட்டுங்க, குடும்பத்துக் குத்து விளக்கா புடவை கட்டற யைப் பார்த்து - உதாரணமா உங்களை ஒரு பொண்ணைப் பார்த்துதான்

காதலிக்கணும்'' என்ற பரத்தின் பின் தொனை [illegible] ரகசியமாக சுசிலா கிள்ள...

''ஆ!'' என்றான் பரத். ''கிள்ரா!''

சரண்யா சிரித்து, வாட்ச் பார்த்து, '' [illegible] நிமிஷம் ஷாப்பிங் போக விடாமலே கடத்தி [illegible] பாருங்க'' என்றாள்.

சுசிலா மீண்டும் நியூட்டனுக்கு போ [illegible] செய்து, அவர் சொல்ல சொல்ல பரத் [illegible] உள்ளங்கையில் விலாசம் குறித்த [illegible] ராயப்பேட்டை விலாசம்.

பரத், சுசிலா, சரண்யா அந்த பார் அட் [illegible] விஜயா வைன்ஸ் கடையை அடைந்தபோ [illegible] அங்கு சந்துருவும், நியூட்டனும் வந்திருந்தார் [illegible]

''என்ன ஆச்சு?'' என்றாள் சுசிலா.

''இங்கே அவன் இல்லைன்னு சொல் [illegible] சந்துரு. பார்ல இருக்கிறவங்களை எல் [illegible] நிதானமாய் பார்த்துட்டார். பாத்ரூமுக்குள்ளே [illegible] பார்த்துட்டோம்'' என்றார் நியூட்டன்.

''போய்ட்டானா?'' என்றாள் ஏமாற்றம [illegible] ''போன் பேசியிருக்கான். அதை விசாரிச்சிங் [illegible] சார்?''

''என்னன்னு விசாரிக்கிறது? மணிராஜ் [illegible] ஒருத்தர் கொஞ்சம் முன்னாடி இங்கேர்ந்து பே [illegible] பண்ணாரா சார்ன்னு கேட்டேன். பேரெல் [illegible] தெரியாது சார், மூணு ரூபா கொடுத்தா யாரு [illegible] வேணாலும் போன் தருவோம். நிறைய [illegible] பேசினாங்க. நீங்க யாரைச் சொல்றிங்கன் [illegible] திருப்பிக் கேக்கறாங்க'' என்றார் நியூட்டன்.

''சரி, விடுங்க. நாங்க சூறாவளி வ [illegible] ஒரிஜினல் மணிராஜோட விலாசம் வாங் [illegible] யிருக்கோம்' என்று விளக்கமாகச் சொல் [illegible] ''நீங்களும் வாங்க, சேர்ந்தே போகலாம்'' என்ற [illegible] சுசிலா.

அந்த கோடம்பாக்க விலாசம் ஒரு [illegible] மாடிப் போர்ஷனாக இருந்தது. கதவு [illegible] இருந்தது தொத்தல் பூட்டு. வாயை அதன் [illegible] திறந்துக்கோ சனியனே!' என்று [illegible] சொல்லாமலே திறந்து கொள்ளும் [illegible] இருந்தது. சாக்பீஸால் மணிராஜ் என்று [illegible] கதவில் எழுதி தாமரைப் பூ படம் [illegible] இருந்தது.

பக்கத்து அறையில் இருந்து ஆர்மோனிய [illegible] நியூட்டன் எட்டிப் பார்த்தார். சட்டை [illegible] ஒரு இளைஞன் கண்ணை மூடியபடி [illegible] மெட்டு போட்டுக் கொண்டிருந் [illegible] இன்னொரு இளையராஜாவாக நாகப் [illegible] இருந்து புறப்பட்டு வந்திருக்க [illegible]

''எக்ஸ்யூஸ் மி. பக்கத்து போர்ஷன்ல மிஸ்டர் [illegible] பார்க்க வந்தோம். பூட்டியிருக்கு. [illegible] போயிருக்காருன்னு தெரியுமா?''

''பக்கத்தில்தான் தபால் போஸ்ட் பண்ண [illegible] போயிருக்கார். என்கிட்ட சொல்லிட்டு என் [illegible] ரும் வாங்கிட்டுதான் போனார். இப்ப [illegible] வந்துடுவார்'' என்றவர், ''இதோ வந்துட்டாரே'' [illegible] ரேடியோ நாடக வசனம் போல.

[illegible] ஒல்லியாக ஒரு இளைஞன் வந்து, [illegible] ரு?'' என்றான்.

''நீங்கதானே மணிராஜ்?''

''ஆமாம்.''

''உங்களைப் பார்க்கதான் வந்தோம். வாங்க, [illegible] ரூமுக்குப் போய்டலாம்'' என்றார் நியூட்டன்.

சுசிலா சந்துருவைப் பார்க்க அவன் [illegible] பிதுக்கினான். ''அவன் ராஜா மாதிரி இருப்பான். இவன் சிப்பாய் மாதிரி கூட இல்லையே'' என்றான் குறைந்த குரலில்.

மணிராஜ் கதவு திறந்து உள்ளே
சீர்திருத்தங்கள் செய்து, பாய் எடுத்து
போட்டான். ஆனால் ஐந்து பேரும்
கொண்டே இருந்தார்கள்.

"நீங்க என்ன செய்றீங்க?" என்றாள் ச

"சூறாவளியில கவிதை எழுதறது
என்றான் பரத்.

"வேலை தேடிக்கிட்டிருக்கேன். எனக்
திருத்துறைப்பூண்டி."

"அதெல்லாம் வேணாம். உங்க பே
சொல்லி நீங்க சூறாவளில எழுதின கவிதை
தான் எழுதினதா சொல்லி, தன்னை ஆ
விகடன் ரிப்போர்ட்டர்னு வேற சொல்லிக்கி
திரியறான் ஒருத்தன். அது உங்களு
தெரியுமா? பிரச்சனை பெரிசானா உங்களை
போலீஸ்ல விசாரிப்பாங்க" என்றாள் சுசிலா.

"அய்யோ! என்னங்க இது. நான் பாட்டு
நான் உண்டு என் கவிதை உண்டு
இருக்கேன். நீங்க என்னென்னவோ சொல்
களே. எனக்கு நேர்மைதான் சார் மூச்சுக் கா
பட்டினி கிடப்பேன். யாரையும் ஏமா
மாட்டேன்" பதட்டப்பட்டான் மணிராஜ்.

"நீங்க தப்பு செய்யறதா சொல்லலை
உங்க பேரைச் சொல்லி தப்பு செய்யறவனை
பிடிக்கறதுல நாங்க ஈடுபட்டிருக்கோம். அ
ஒரு கொலையே செய்யப் போறான்."

"கடவுளே!" என்றான்.

"இது அண்ணாமலை கடவுளோ இல்லை
என்றான் பரத் குனிந்து சரண்யாவின் காத
அவள் 'ச்சீ' என்று வெட்கப்பட்டபோது எக்ஸ்
அழகாய் தெரிய... இனி அவளை அடிக்
வெட்கப்படுத்துவது என்று தீர்மானம் எழுந்த

ளில ஒரு கவிதை நீங்க
இல்லையா?"

"ஆமாம். ஆனா எனக்கு வந்த காம்ப்ளி
ரி காப்பி தற்சமயம் என்கிட்ட இல்லை.
வாரம் முன்னாடி ஒரு ஃபிரண்டு கிட்ட
டேன். இல்லைன்னா படிச்சுக்
வேன். ஆனா கவிதை மனசுல இருக்கு.
டுமா?"

"இருங்க கவிதை சொல்ல வேணாம். ஒரு
த்துக்கு முன்னாடி புக் கொடுத்ததா
ளே, யார்கிட்ட கொடுத்தீங்க?"

"வேலனு என்னோட காலேஜ் ஃபிரண்டை
ஒரு வாரம் முன்னாடி ஹோட்டல்ல பார்த்தேன்.
ரெண்டு பேரும் சேர்ந்து காபி சாப்பிட்டோம்.
அப்போ என் கவிதை வந்திருக்கு படிச்சுப்
பாருன்னு சொல்லி புக் தந்தேன். நீ என்ன
செய்றேன்னு கேட்டான். வேலை தேடிக்
கிட்டிருக்கேன்னு சொன்னேன். பத்து நாள் கழிச்சு
என்னை வீட்ல வந்து பாரு. மனசாட்சியை கழட்டி
வைக்கிறதா இருந்தா உனக்கு நான் நூறு வேலை
தரேன்னு சொன்னான். பதிலுக்கு நீ என்ன
செய்றேன்னு கேட்டேன். சிரிச்சி மழுப்பினான்.
சரியா சொல்லலை" என்றான் மணிராஜ்.

"அந்த வேல் எப்படி இருப்பான்?" என்றான்
சந்துரு.

"காலேஜ்ல எடுத்த குருப் போட்டோவே
இருக்கு. காட்டட்டுமா?"

மணிராஜ் தன் டரங்கு பெட்டி எடுத்து
நீளமான கவர் எடுத்து அதற்குள் இருந்த
நான்கைந்து மவுண்ட் ஒட்டின போட்டோக்களில்
காலேஜ் குருப் போட்டோ எடுத்து வந்து அந்த
அறுபத்தி ஏழு பேரில் தேடி மூணாவது
வரிசையில் நின்றிருந்த ஒருவனை, "இவன்தான்
வேல்" என்றான்.

உற்றுப் பார்த்த சந்துரு, "சந்தேகமே இ
சார், மணிராஜ்னு சொல்லிக்கிட்டு என்
பார்க்க வந்தவன் இவனேதான்" என்றான்.

"மிஸ்டர் கனிஞரே, இப்ப அந்த வே
விலாசம் எழுதிக்கிட்ட சீட்டை எங்கே
தொலைச்சுட்டேன்னு மட்டும் சொல்லிடாதீ
என்றான் பரத்.

"இல்லைங்க. பத்திரமா வச்சிருக்கேன்."

மணிராஜ் தன் மணிபர்ஸ் திறந்து அ
இடுக்குகளில் செருகி இருந்த நாலூறு து
சீட்டுக்களில் தேடி... 'இதோ' என்று எடு
கொடுத்தான்.

"வேல், 12, கேனல் பேங்க் ரோ
அடையாறு, சென்னை - 20."

* * *

சென்னை 20 ஆன அடையாறில் கே
பேங்க் ரோடில் பனிரெண்டாம் எண்
பூட்டியிருந்தது.

நியூட்டன் பக்கத்தில் இருந்த வெ
ஷாப்பில் இருந்து சுத்தியல் வாங்கி வந்து பூட்
மண்டையில் போட்ட முதல் போட்டிலேயே அ
கழன்று விழுந்தது.

உள்ளே வந்தார்கள். அதிர்ந்தார்கள்.

அந்த வீடு காலியாக இருந்தது. ஒரு சாம
கூட இல்லை.

நுழைந்தவுடன் கண்ணில் பட்ட வெள்
சுவரில கலர் சாக்பீஸால் பெரிய பெரி
எழுத்துக்களில் எழுதப் பட்டிருந்தது:

'அன்புள்ள நண்பர்களே, என்னைத் தேடி
கண்டு பிடிப்பதில் நேர விரயம் செய்வத
பதிலாக காத்தரின் டாவின்சிக்காக அழகான ஒ
சவப்பெட்டி தயாரிக்கிற ஏற்பாடுகளை
செய்யலாமே?" என்று எழுதப்பட்டு இருந்தது.

"மை குட்னெஸ். திஸ் ஹாஸ் பிகம் வெரிவெரி சீரியஸ் நவ்" என்றார் நியூட்டன்.

அந்த வீட்டில் இருந்த இரண்டு அறைகளுக்குள்ளும் நுழைந்து திரும்பிய பரத், "க்ளீன், ஒரு துண்டுக் காகிதத்தைக்கூட விட்டு வைக்காம எடுத்துக்கிட்டுப் போய்ட்டான் அவன். இது வாடகை வீடுதான். ஓனர் யாருன்னு விசாரிக்கணும்."

சசிலா ஹாலின் ஓரத்தில் இருந்த பட்டன் டெலிபோனைப் பார்த்தாள். நெருங்கினாள். ரிசீவரை எடுத்து அதன் மெமரி பட்டனை மட்டும் ஒரு முறை அழுத்தினாள்.

எலெக்ட்ரானிக் சலுகையில் அந்த டெலிபோன் கடைசியாக பேசப்பட்ட டெலிபோன் நம்பரை முயன்று ரிங்-டோன் கிடைத்தது. எதிர்முனை எடுக்கப்பட்டது.

"ஹலோ" என்றான் யாரோ.

"சார், நாங்க டெலிபோன் டிபார்ட்மெண்ட்லேர்ந்து பேசறோம். ஒரு செக்கிங். உங்க நம்பர் என்ன சார்?" என்றாள் சசிலா.

"2415709" என்றான்.

"தேங்க்யூ சார். வச்சிடுங்க" என்று வைத்த சசிலா உடனே டைரக்டரி என்கொயரியை அழைத்து. "2415709 நம்பரோட அட்ரஸ் வேணும்" என்றாள்.

சில விநாடிகள் காத்திருப்புக்குப் பின்...

"ப்ரியா எலெக்ட்ரானிக்ஸ், 9 ஃபார்ஸ்ட் ரோடு, கஸ்தூரிபா நகர், அடையாறு, மெட்ராஸ் - 20" என்று சொல்லப்பட்ட குறிப்பு நோட்டில் குறித்துக் கொண்டாள் சசிலா, வைத்தாள்.

"இந்த வேல் ஒருவேளை இந்த ஆபீஸ்ல வேலை பார்க்கிறானோ என்னவோ" என்றான் பரத்.

[illegible] த்திலதான், நீங்க போய் விசாரிங்க, நான் இங்கே கொஞ்சம் ஃபிங்கர் பிரிண்ட்ஸ் எடுக்க ஏற்பாடு பண்றேன். சுவத்தில் எழுதியிருக்கிற இதை போட்டோ எடுக்கணும். நாயைக்கூட வரவழைச்சா தேவலாம்'' என்றார் நியூட்டன்.

''இந்த குரூப் போட்டோவை எடுத்துக் கிட்டுப் போறோம்'' என்றான் பரத்.

''பத்திரமா எடுத்துட்டு வாங்க. என்லார்ஜ் பண்ணி நிறைய பிரிண்ட்ஸ் போட வேண்டி யிருக்கு'' என்றார் நியூட்டன்.

சரண்யாவையும், சந்துருவையும் அவரவர் வீடுகளுக்குப் போகச் சொல்லிவிட்டு பரத், சுசிலா மட்டும் காரில் ப்ரியா எலெக்ட்ரானிக்ஸ் புறப்பட்டார்கள்.

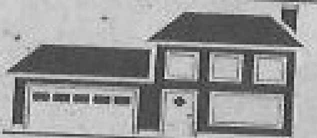

10

பிரியா எலெக்ட்ரானிக்ஸ் ஒரு நான்கு மாடி கட்டிடத்தில் ஒரு மாடி முழுவதையும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு பெரியதாக இருந்தது. அதன் நிர்வாகி இளமையாக இருந்தார். சஞ்சய் என்று அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார்.

கம்ப்யூட்டர் , சர்வீஸ், சாஃப்ட் வேர் தயாரித்துத் தருவது இவை எங்கள் பணி என்றார். நாற்பது கம்ப்யூட்டர் என்ஜினியர்கள் தங்களிடம் இருப்பதாகச் சொன்னார். ஆங்கிலம் தான் சுலபமாக வந்தது.

''உங்களுக்கு வேலைத் தெரியுமா?'' என்றாள் சுசிலா. -

''வேல்?'' நெற்றியைத் தடவினார். ''அப்படி யாரையும் எனக்கு அறிமுகமிருப்பதாக நினைவில் இல்லையே''

பரத் அந்த குரூப் போட்டோவில் வேலைக் காட்டினான்.

''இவர்தான் வேல். இவர் இங்கே வேலை செய்பவர் என்று நினைத்தோம்.''

''நாட் அட் ஆல். இவரை எனக்குத் தெரியவில்லை.''

''ஆனால் இந்த வேல் இன்றைக்கு உங்களுக்கு போன் செய்து பேசியிருக்கிறான்''

''எனக்கா.''

''ஸாரி 2415709 நம்பரில் யாருடனோ பேசியிருக்கிறான்.''

''பாஸிபிள். இதற்கு நான்கு எக்ஸ்டென்ஷன் டெலிபோன்கள் இருக்கின்றன. நீங்கள் குறிப்பிடும் வேல் என்னுடைய ஸ்டாஃப்களில் யாருடனாவது பேசியிருக்கலாம்.''

''இந்த வேல் ஒரு கொலைச் சதியில் ஈடுபட்டிருக்கிறான். இவனைப் பிடிப்பதற்காக போலீசாரோடு நாங்கள் ஒத்துழைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். உங்கள் ஒத்துழைப்பும் தேவை.''

''நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?''

''இந்த குரூப் போட்டோவில் வேலை சுட்டிக்காட்டி உங்களின் ஒவ்வொரு ஊழியரையும் நாங்கள் விசாரிக்க அனுமதிக்க வேண்டும்.''

''தாராளமாக'' என்றார் சஞ்சய்.

பரத், சுசிலா நீளமான ஹாலில் கம்ப்யூட்டர் களை ரிப்பேர் செய்து கொண்டிருந்த ஒவ்வொரு என்ஜினியராகப் போய் விசாரிக்க...

ஒருவர் கூட வேலை எனக்குத் தெரியும் என்றோ, வேலுடன் போனில் பேசியது நான்தான் என்றோ சொல்லவில்லை.

சஞ்சமிடம் நன்றி சொல்லி சலிப்போடு வெளியேறினார்கள்.

"வாட் நெகஸ்ட்?" என்றான் பரத்.

"நம்ம ஆபிசுக்குப் போய்டலாம் பரத். அங்கே போய் மேற்கொண்டு யோசிக்கலாம்."

"தட் மேன் வேல் ஈஸ் பியூட்டிஃபுல் வாட்டர் ஷோயிங்" என்றான் பரத்.

"என்ன எழவு சொல்றிங்க பரத்?"

வேல் நல்லா தண்ணி காட்டறான்னேன். இந்த குரூப் போட்டோவை நியூட்டன்கிட்ட ஒப்படைச்சிட்டுப் போயிடலாம் சசி."

வேல் காலி செய்த வீட்டை நோக்கி காரை செலுத்தினான் பரத்.

* * *

பெசண்ட் நகர் பீச்சில் ஆட்டோவை விட்டு வேல் இறங்கிக் கொண்டபோது இரவு மணி ஒன்பது. ஆட்டோவுக்குப் பணம் கொடுத்து விட்டுப் பார்த்தான்.

சாலையோரமாக ஏழெட்டு கார்கள் நின்றிருந்தன.

அதில் குறிப்பிட்ட ஒரு வெள்ளை மாருதியைப் பார்த்து முகம் மலர்ந்தான் வேல். அதை நோக்கி நடந்தான். வேல் இப்போது நரைத் தாடியில், லூசான ஜிப்பாவில், வேட்டியில் ஒரு கிழ கெட்டப்பில் இருந்தான்.

வேல் காரை சமீபித்தான். காரில் அமர்ந்திருந்த இளைஞன் இசை கேட்டபடி சிகரெட் பிடித்துக் கொண்டிருந்தான்.

"குட் ஈவினிங் பாபு" என்றான் வேல்.

"யார் நீங்க?"

"முட்டாள்! நான்தான் வேல். மாறு வேடத்தில் இருக்கேன் பாபு."

"சுத்தமா அடையாளம் தெரியலைப்பா. உள்ளே வந்து உக்காரு."

கார் கதவைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே அமர்ந்து கதவைச் சாத்தினான் வேல். கடற்கரைக் காற்று சில்லென்று வீசியது. மணல்வெளியில் சொற்பமான இளைஞர்கள் மட்டும் அமர்ந்து அரட்டையடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"எதுக்கு இந்த மாறுவேஷம்?"

"சாதாரணமா நான் ஒரு ப்ராஜெக்ட் எடுத்துக்கிறப்போ தினம் ஒரு அடையாளத்தில் இருப்பேன். இந்த பிராஜக்ட்ல போலீசுக்கு சவால் விட்டு கொலை செய்யப் போறேன் பாபு. அதனாலதான்."

"போலீசுக்கு ஒத்துழைக்கிறவங்கன்னு சொல்லிக்கிட்டு பரத், சசிலான்னு ரெண்டு பேரு எங்க ஆபீசுக்கு வந்துட்டாங்க வேல். ஒரு குரூப் போட்டோ வெச்சிக்கிட்டு அதில இருந்த உன் முகத்தைக் காட்டி 'உங்களுக்கு இந்த வேலைத் தெரியுமா? இன்னைக்கு உங்க ஆபீஸ் நம்பர்ல அவன் பேசியிருக்கான். அவன் யார் கூட பேசினான்னு தெரியுமான்னு ஒவ்வொருத்தரா கேட்டுக்கிட்டே வந்தாங்க. நல்ல வேளையா நீ எனக்கு போன் செஞ்சப்போ நானே போனை எடுத்தேன். அதனால யாருக்கும் தெரியலைன்னுட்டாங்க. நானும் ரொம்ப சாதுவா தெரியலையென்னுட்டேன்" என்றான் பாபு.

"ஒரு சின்ன தப்பு பண்ணிட்டேன் பாபு. ஆனந்த விகடன் ரிப்போர்ட்டர்னு சொல்லிக்கிட்டு தகவல்கள் சேகரிக்க நடிகை லாவண்யா

வீட்டுக்குப் போனேன். அவ மேனேஜரைப் பார்த்தேன். நடிப்புப் பொருத்தமா இருக்கணும்னு கைல ஒரு இலக்கிய இதழ் எடுத்துட்டுப் போனேன். இது மணிராஜனு ஒரு பழைய ஃபிரண்டு திடீர்னு ஹோட்டல்ல பார்த்து கொடுத்த புக். நான் அவன் பேரைப் போட்டே விசிட்டிங்கார்டு அடிச்சிட்டேன். அவன் பேரை தான் யூஸ் பண்ணேன். அங்கே செஞ்ச தப்பால போலீசை என் வீடு தேடி வர்ற வரைக்கும் விட்டுட்டேன்'' என்றான் வேல்.

''அப்புறம்?''

''ஆனா அவசர அவசரமா வீட்டை காலி பண்ணிட்டேன். என்ன பெரிய வீடு! மூணு சூட்கேஸ்ல எல்லாத்தையும் அடக்கி ஆட்டோ விலேயே வீடு மாத்திட்டேன். போலீஸ் என்னைத் தேடி வந்தப்புறம் என் தீவிரம் இன்னும் அதிகமாயிடுச்சி. திட்டப்படி கொலையை நடத்தியே தீர்றதுன்னு இருக்கேன். அஞ்சு லட்ச ரூபா! சும்மாவா? கை நீட்டி ஒரு லட்சம் அட்வான்ஸ் வாங்கியாச்சு. ரைட், விடு நீ கொண்டாந்தியா?''

''ஓ!'' என்ற பாபு டேஷ் போர்டு திறந்து உள்ளங்கைக்குள் அடங்குகிற மாதிரி இருந்த இரண்டு சிறிய கால்குலேட்டர்களை எடுத்து வேலிடம் தந்தான்.

''நான் சொன்ன செட்டப்படி இதை தயாரிச்சிருக்கியா.''

''யெஸ். இது வெளிப்பார்வைக்கு கால்குலேட்டர். ஆனா வியூஃபைண்டர் இணைஞ்ச மினி ரிவால்வர் இதுக்குள்ளே அடக்கம். இத பாரு, நம்பர் ஒம்போதை தட்டினா டிஸ்ப்ளே சதுரத்தில கார்னர் லென்ஸ் வழியா காட்சியை மினிசைஸ்ல பார்க்கலாம். நீ எந்த திசையை நோக்கி, எந்தப் பொருளை நோக்கி எய்ம் பண்ணனுமோ

பண்ணிட்டு, இந்த கண்ட்ரோல் பட்டனை [illegible] பண்ணினா டார்ஜெட் ஃபிக்ஸ் பண்ணலாம். நாலடி தூரம் வரைக்கும் குளோசப் [illegible] போகலாம்''

''அப்புறம்?''

''அப்புறம் நீ ஜீரோ பட்டனை அழுத்த வேண்டியதுதான். ஒரு ரகசிய திறப்பு உருவாக்கி உள்ளே லோடு பண்ணியிருக்கிற அரை இஞ்ச் நீளம் உள்ள சின்ன ஊசி புல்லட் மாதிரி ஸ்பீடா [illegible]ாகிப் புறப்பட்டு டார்ஜெட்ல புதையும். [illegible] ஒரே ஒரு சின்ன சத்தம்தான் வரும். உத்துக் கேட்டாதான் கேக்கும்.''

''சபாஷ்! இந்த கால்குலேட்டர் கம் ரிவால்வ ரோட நான் நாளைன்னைக்கு காமராஜர் ஹால் போவேன். அங்கேதான் கேஸட் வெளியீட்டு விழா. வேற மாறுவேஷத்தில இருப்பேன். கேஸட்டை காத்தரின் டாவின்சி கொடுக்க, [illegible]யா வாங்கிக்குவாங்க. அந்த சமயத்தில் ரெண்டு பேருமே போட்டோவுக்காக சில செகண்ட்ஸ் போஸ் கொடுப்பாங்க. அப்போ எல்லோரும் போட்டோ எடுப்பாங்க. அந்த சமயம் எய்ம் பண்ணி ஜீரோ பட்டனை அழுத்திட வேண்டியதுதான். உன்கிட்ட நான் மாதிரிக்குக் கொடுத்தது வெறும் ஊசி. ஆனா நான் உபயோகிக்கிறதுக்கு முன்னாடி அந்த ஊசியில சயனைடு தடவிதான் கால்குலேட்டர் உள்ளே லோடு பண்ணுவேன். ரத்தத்தை ஊசி தொட்டதும் உடனடி மரணம்'' என்று வேல் சிரித்தான்.

''இதை டிசைன் பண்ணிக் கொடுன்னு சுலபமா சொல்லிட்டே. இதை டிசைன் பண்ண எனக்கு ஒரு மாசம் ஆச்சி தெரியுமா?''

''புலம்பாதே பாபு. அஞ்சி லட்சத்தில உனக்கு பத்து பர்ஸெண்ட் உண்டு. அம்பதாயிரம்

ஒரே மாசத்தில சம்பாதிச்சிருக்கியே. போதாதா? இந்தா இருபத்தஞ்சாயிரம் எடுத்துட்டு வந்தேன். காரியம் முடிஞ்சதும் மீதி" என்று பணக்கட்டை வேல் கொடுக்க அதை வாங்கி பனியனுக்குள் போட்டுக் கொண்ட பாபு, "புது வீடு எங்கே?"

"வீடு இல்லை. வேற இடம். அப்புறமா சொல்றேன். நான் புறப்படவா?"

"எனக்கு ஒரு சந்தேகம் வேல்"

"என்ன?"

"எதுக்கு ரெண்டு தயாரிச்சித் தர சொன்னே? நீ உபயோகிக்கப் போறதென்னவோ ஒண்ணு தானே?"

வேல் சிரித்தான். "நான் ரொம்ப முன் எச்சரிக்கை உள்ளவன் பாபு. இந்த இரண்டு கால்குலேட்டர்ல ஒண்ணு என்கிட்டே இருக்கும். இன்னொண்ணு இந்த திட்டத்தில என்னோட இணைஞ்சு செயல்படற என்னோட பார்ட்னர் கிட்ட இருக்கும். என் பார்ட்னரை மேடைக்கு ரொம்ப பக்கத்திலேர்ந்து செயல்படச் சொல்வேன். நான் கூட்டத்தில கலந்திருப்பேன். என் பார்ட்னரோட எய்ம் மிஸ் ஆனா, நான் செயல்படுவேன்."

"அப்படியா?"

"இந்த ப்ராஜக்ட்ல ரெண்டு ரகசியங்கள் இருக்கு. சொன்னா நீ ஆச்சரியப்பட்டுப் போவே. உன் மூளையே தனின்னு என்னைப் பாராட்டுவே."

"என்ன அது?"

"வேல் சொன்னான். சொல்லி முடித்ததும் பாபு அவன் கையைப் பிடித்துக் குலுக்கி, "பியூட்டிஃபுல் பிளான் வேல்! அசத்தல்! நான் கூட முதல்ல நம்பிட்டேன் பாரு. முதல்ல உன் மூளையை இன்ஷ்யூர் பண்ணு. ஆல் தி பெஸ்ட்" என்றான்.

வேல் இரண்டு கால்குலேட்டர்களையும் தன் ...யில் வைத்துக் கொண்டு காரை விட்டிறங்க ... காலியான ஆட்டோவில் ஏறிக் கொண்டான்.

11

மறுநாள் காலை செய்தித்தாள்களில் ... கஸ்தூரி குரூப் போட்டோவில் இருக்கும் ...படம் பெரிது படுத்தப்பட்டு வெளியிடப் பட்டிருந்தது.

துப்பு கொடுப்பவருக்கு சன்மானம்!

இந்தப் படத்தில் காணப்படும் வேல் என்கிற இந்த வாலிபனைப் பற்றி காவல்துறைக்கு தகவல் தருபவர்களுக்கு தகுந்த சன்மானம் வழங்கப்படும். தகவல் தெரிவிப்பவர்களின் பெயர்கள் ரகசியமாக வைக்கப்படும்.

இந்த வேல் நாளைக்கு நடக்க உள்ள ...விழா ஒன்றில் கலந்து கொள்வதற்காக சென்னை வரும் ஹாலிவுட் நடிகை காத்தரின் டாவின்சியை கொலை செய்ய திட்டமிட்டுள்ளான். இந்தக் கொலையை செய்து முடிப்பதை ஒரு சவாலாக போலீசாருக்குத் தெரியப்படுத்தி உள்ளான். அவன் கைபட எழுதின கடிதமும், ...த்தில் எழுதி வைத்த வாசகமும் அருகில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

பம்பாய் போலீஸ் மூலமாக இந்த தகவல்களுடன் மிஸ் காத்தரின் டாவின்சிக்கு கொலை மிரட்டல்கள் பற்றி விவரங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டபோது, அவர் சிரித்தார். "இது யாரோ ஒருவனின் விஷமத்தனமான விளையாட்டு. இதற்கு போலீஸ்துறை பெரிய முக்கியத்

துவம் தர வேண்டியதில்லை'' என்[illegible] தொடர்ந்து அவர் நிருபர்களுக்கு அ[illegible] பேட்டியில்...

நிருபர்: சென்னைப் பயணத்தை ர[illegible] செய்வீர்களா?

காத்தரின்: மாட்டேன். எவனோ [illegible] பைத்தியக்காரனின் சிறுபிள்ளைத்தனம[illegible] மிரட்டலுக்கெல்லாம் பயப்பட நான் தயா[illegible] இல்லை.

நிருபர்: உங்கள் உயிர் பற்றி கவ[illegible] இல்லையா?

காத்தரின்: இருக்கிறது. ஆன[illegible] சென்னையில் எனக்குப் பகை இல்லை. [illegible] விஷமக்காரனின் குறும்பு. தன் பெயர் ஏதா[illegible] ஒரு வகையில் பிரபலமாக வேண்டும் என்[illegible] நோக்கத்தில் சில கிராக்குகள் இப்படி நட[illegible] கொள்வதுண்டு. இதுபோன்ற பல விசித்திர[illegible] மிரட்டல்களை என் வாழ்வில் சந்தித்திருக்கிறே[illegible]

நிருபர்: சென்னைப் பயணத்தின்போ[illegible] உங்களுக்கு போலீசாரின் பாதுகாப்பு கேட்[illegible] போகிறீர்களா?

காத்தரின்: எனக்கு அவசியமாகப் ப[illegible] வில்லை. ஆனால் சென்னை போலீசார் என[illegible] முழு பாதுகாப்பு தர உள்ளதாகவும், ந[illegible] அவர்களின் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளு[illegible] ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்[illegible] கொண்டுள்ளார்கள். பயணம் ரத்து செய்யா[illegible] இருப்பது என் உரிமை. அதேப்போல அ[illegible] களுக்குக் கிடைத்துள்ள சில ஆதாரங்கள்[illegible] அடிப்படையில் எனக்குப் பாதுகாப்பு [illegible] வேண்டியது அவர்களின் கடமை. அதை ந[illegible] தடுக்க விரும்பவில்லை.

மேற்கண்டவாறு நடிகை காத்தரி[illegible] கூறினார்.

[illegible] நடைபெற உள்ள கேஸட் [illegible] விழாவை எல்லோரும் பரபரப்புடன் [illegible] கொண்டிருக்க நகர கமிஷனர் 'எந்த [illegible]மும் நடைபெறாமல் காத்தரினை [illegible] அனுப்பி வைப்போம்' என்று [illegible]ள்ளார்.

[illegible] செய்தித்தாளை மேஜைமேல் போட்டாள் [illegible]

[illegible] நிற பனியனில் 'NECESSARY [illegible]ESSORIES' என்று சிகப்பில் எழுதியிருக்க, [illegible] 'படிச்சுட்டேன் சசி. இது முட்டாள்தனம்'' [illegible]

''எது?''

''போலீஸ் இன்னும் அந்த வேலைப் [illegible] நிலைமையில் காத்தரின் மெட்ராஸ் [illegible] சொல்றேன். அவங்களுக்கு சீரியஸ் [illegible] உறைக்கலைன்னா நம்ம போலீஸ் எடுத்துச் [illegible] வற்புறுத்தி பயணத்தை கேன்ஸல் செய்ய [illegible]க்கணும்.''

''இல்லை பரத். அது டிபார்ட்மெண்ட்டுக்கே [illegible] அவமானம் மாதிரி இல்லையா? ரெண்டாவது [illegible] மோசமான முன்னுதாரணம் ஆய்டும். [illegible] இதே மாதிரி வேற ஒரு விழா நடக்கறது [illegible]க்குப் பிடிக்கலைன்னா, விழாவ [illegible]வங்களை கொலை செஞ்சிடு [illegible] ஒருத்தன் தபால் எழுதி போட்டுட்டு [illegible]துடுவான். ஒவ்வொரு விழாவையும் [illegible] கேன்சல் பண்றதுக்கு வழி கிடைச்சிடும் [illegible]'' என்றாள் சசிலா.

''சரி. விடு. போலீஸ் தீவிரமாயிடுச்சி. நம்ம [illegible] முயற்சி அதுக்கு அடிப்படையா [illegible]. இனிமே நமக்கு வேலை இல்லை.''

''என் இல்லை. இதோ பாருங்க பரத்'' என்று [illegible] பெரிய கவரைக் காட்டினாள் சசி.

''என்ன இது?''

''லாஸ் ஏன்ஜல்ஸ்லேர்ந்து என் ஃபிர... காத்தரின் பத்தின புக்ஸ், மேகசின்ஸ் இதெ... அனுப்பியிருக்கா. இதைப் பூரா படிக்கப் போ... எந்த வகையில அவளுக்கு மெட்ராஸ்ல கொ... செய்ய வேண்டிய அளவுக்கு பகை இருக்கு... இதிலே ஏதாச்சும் க்ளு கிடைக்கலாம்.''

''தலையை சுத்தி மூக்கைத் தொடற வே... சுசி.''

''சில சமயம் அப்படி தொட வே... யிருக்கும் பரத். நீங்க பாதி படியுங்க... என்றாள்.

''இஸ்க்கு! புஸ்க்கு! நான் வே... வேணாம்னு சொல்லியும் நீயா எடு... போட்டுக்கிட்ட கேஸ் இது. நீயே படி. நான்... ஒரு வேலையா வெளில போக வேண்டியிரு... என்றான் பரத்.

''என்ன வேலை அப்படி?''

''ஒரு ஆம்பளைக்கு ஆயிரம் வே... இருக்கும்.''

''ஒண்ணு சொல்லுங்க.''

''ஷேவ் பண்ணிக்கணும்.''

''வழக்கமா நீங்க செல்ஃப் ஷேவ்த... பண்ணிக்குவிங்க?''

''இன்னைக்கு எந்திரிக்கிறதுக்கு நே... டுச்சி''

''ஏன் நேரமாச்சி?''

''ராத்திரி படுக்கறதுக்கு நேரமாச்சி?''

''அது ஏன் நேரமாச்சி?''

''இத பாரு, இன்னும் ஒரு கேள்வி... டேன்னா, உன்னை என்னைக்காச்சும் ஒரு...

...பண்ணிக்கலாம்னு லேசா ஒரு ... இருக்கு பாரு. அதை ரப்பர் போட்டு ...'' என்ற பரத் தன் ஆபிஸ் ... விட்டு வெளியே வந்தவன் கார் ... விரலில் சுழற்றியபடி லிஃப்டை நோக்கி ...

12

27-ம் தேதி. காலை.

சென்னை. விமான நிலையம்.

...கவுன்ச்சில் பம்பாய் விமானத்திற்காக ...பேர் காத்திருந்தார்கள். நிறைய பாதுகாப்பு ...காரர்கள் வெளியே நின்றார்கள்.

நிபுட்டன், பரத், சுசிலா, சரண்யா, சந்துரு, ...யா என்று மேடை நாடகத்தின் கடைசி ...சியில போல எல்லா பாத்திரங்களும் ...ந்தார்கள்.

நிபுட்டன் சொன்னார் ''பரத், வரப்போற ...த்தரினுக்கு புல்லட் ஃப்புரூப் கார் ஏற்பாடு ...சிருக்கோம். அவங்க கூடவே ரெண்டு பேர் ...ஷின் கன்னோட நிக்கப் போறாங்க. அந்த ரெண்டு பேரும் அவங்க மறுபடி பாம்பேக்கு ...ளை ஏற வரைக்கும் இருப்பாங்க. அவுங்க ...உர்கலா ஹோட்டல் காட்டேஜ்லயும் டைட் செக்யூரிட்டி போட்டிருக்கோம். யாருக்கும் பேட்டி ...க்க வேணாம்னு சொல்லியிருக்கோம். ...ன் செயல்படறதுன்னா ஈவினிங் நடக்கற ... வெளியீட்டு விழாலதான் செயல் ...ன்னு நாங்க எதிர்பார்க்கிறோம். ஹால்லயும் ... செக்யூரிட்டி போட்டிருக்கோம். ஈவினிங்

பங்ஷெனுக்கு காத்தரினை புல்லட் புரூஃப் ஜ
போடச் சொல்லியிருக்கோம். அவன் போ
நமக்குக் கிடைச்சுட்டது ரொம்ப சௌக
அவன் எந்த மாறு வேஷத்தில வந்த
கண்டுபிடிச்சிட முடியும்னு நினைக்கி
ஹால்ல ஒரு க்ளோஸ்ட் சர்க்யூட் கேமிரா
டெம்பரரி கண்ட்ரோல் ரூம் செட் ப
ருக்கோம். வீடியோல ஒவ்வொரு மூ
நகர்த்திப் பார்த்து லபக்குன்னு பிடிச்சிடணு

பரத் சிரித்தான்.

''எதுக்கு சிரிக்கிறீங்க?''

''நீங்க அவன் போட்டோவை
பேப்பர்ல போட்டுட்டிங்க. இவ்வளவு
எச்சரிக்கையான நடவடிக்கைகள்
எடுத்துக்கிட்டிருக்கிறது அவனுக்குத் தெ
இருக்குமா சார்?''

''தெரியும் தான்''

''அப்போ அவன் உங்களை
டபாய்க்கிறதுன்னு இதுக்கு மேல யோ
மாட்டானா?''

''யோசிக்கட்டும். எப்படியும் அவ
பிடிக்காம விடறதில்லை.''

''சார், ஒரு யோசனை'' என்றாள் சுசிலா

''என்ன?''

''காத்தரின் வந்ததிலேர்ந்து தி
ஊருக்குப் புறப்படற வரைக்கும் அ
களோடவே இருக்கிறதுக்கு என்னை
சரண்யாவையும் அனுமதிப்பீங்களா? அ
கிட்ட அறிமுகப்படுத்திவைங்க. நாங்க கூ
இருந்தா, அவங்களோட பேசறப்ப சரண்யா
திடீர்னு எதாச்சும் உபயோகமான நினை
வரலாம். கடைசி விநாடியில எதையா
தவிர்க்க அந்த திடீர் நினைப்பு உதவலாம்.''

...யோசித்த நியூட்டன், ''நீங்க சொல்றது
...தான். நோ ப்ராப்ளம். நான் இன்ட்ராட்யூஸ்
...வைக்கிறேன்'' என்றார்.

...சரி, நான் கிடையாதா?'' என்றான் பரத்.

''வேணாம். கூட்டம் சேர்க்க வேணாம்''
...என்றாள் சுசிலா.

''நான் காத்தரினோட ஃபேன் சுசி. உனக்கு
... உதவி தேவைப்படலாம். நானும்
இருக்கேன்.''

''அவசியமில்லை. நேத்து புக்ஸ் படிக்கச்
சொன்னதுக்கு விருட்டுன்னு போனீங்க. இப்ப
என்ன கெஞ்சல்?''

''சரண்யா, கொஞ்சம் சிபாரிசு பண்ணுங்க.
...வித் எ கோல்டன் ஸ்பூன் படத்தில ஒரு
...ஆபிஸரோட நாலு நிமிஷ பெட்ரூம் சீன்
...ல காத்தரின் நடிச்சதைப் பத்தி நான்
அவங்க கிட்ட டிஸ்கஸ் பண்ணணும் சுசி.''

சுசிலா அவனை முறைத்து, ''தேவை
யில்லைன்னு ஒரு தடவை சொன்னாப் புரியாதா?
உங்க வேலையைப் பாருங்க'' என்றாள்.

பம்பாய் விமானம் இன்னும் சில விநாடிகளில்
வந்து இறங்கப் போவதாக அறிவிப்பு வந்ததும்
அனைவரும் அமைதியானார்கள்.

லாவண்யா தன் கையில் வைத்திருந்த
...பன் சுற்றிய பூங்கொத்தை எடுத்துக்
கொண்டு எழுந்து கொண்டாள்.

விமானத்தில் இருந்து இறங்கின கூட்டத்தில்
காத்தரின் டாவின்சி தனியாகத் தெரிந்தாள்.
...யைத்தொடும் உயரம். கண்டினால் ரத்தம்
தெறிக்கும் சிகப்பு. நீளமான மூக்கு. முழு நீள
...லெட் கவுன். பிரவுன் நிற கூந்தல். ரோஸ் நிற
...ஸ்டிக். சிரிக்கும்போது ஸ்ரீப்ரியாவுக்கு போல
...டொனு ஏற்படும் கன்னக் குழிகள்.

காத்தரின் டாவின்சி வரவேற்கப்பட்ட
நியூட்டன் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொ
பரத், சுசிலா, சரண்யாவை அறிமுகப்படுத்தி

''பார்ன் வித் எ கோல்டன் ஸ்பூன்
என்றான் பரத்.

''நீங்கள் எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறீ
என்ற தன் குரலில் அவன் குரலை அமுக்கி
சுசிலா.

காரில் காத்தரின், புருக்ளின், சரண்யா, சு
செல்ல...

லாவண்யாவும், சந்துருவும் அவர்கள் கா
புறப்பட்டு விட...

''ஸீ யு பரத்'' என்று நியூட்டன் போ
ஜீப்பில் ஏறிக்கொள்ள...

பரத் தவிர எல்லோரும் புறப்பட்
சென்றுவிட்டார்கள். பரத் ஒரு பெருமூச்ச
நிதானமாகத் தன் காரை நோக்கி நடந்தான்.

* * *

மாலை 6.30 காமராஜ் மெமோரியல் ஹ

நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் நிரம்பி வழிந்
வீடியோ கேமிராக்கள். அதில் ஒன்று போ
ஏற்பாடு செய்திருந்தது. அந்த கேமிரா நிர
வழிந்த ஆடிட்டோரியத்தில் ஒவ்வொரு முக
பதிவு செய்து நகர்ந்து கொண்டிருக்க...

கண்ட்ரோல் அறையில் பொருத்
பட்டிருந்த டெலிவிஷன் முன்பாக நா
ஆபீஸர்கள், சந்துரு உட்கார்ந்திருந்தா
அவர்கள் கையில் பெரிதுபடுத்தப்பட்ட வே
புகைப்படம் இருந்தது. ஒவ்வொரு முக
உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க...

முதல் வரிசையில் பரத், சுசிலா, சரண்
அமர்ந்திருந்தார்கள்.

மேடையில் அலங்கார நாற்காலியில் விழாத்
தலைமை பொறுப்பு ஏற்றிருந்த ஒரு வங்கியின்
உயர் அதிகாரி. அவர் அருகில் பாரதிராஜா. அவர்
அருகில் காத்தரின் டாவின்சி. அவர் அருகில்
லாவண்யா. அவர் அருகில் கமலஹாசன், வைர
முத்து, கே.பாக்கியராஜ் ஆகியோர் வாழ்த்துரைப்ப
தற்காக அமர்ந்திருந்தார்கள்.

வரவேற்புரை என்ற பெயரில் லாவண்யா
வின் அப்பா தன் அந்தக்கால சினிமா அனுபவங்
களை சொல்லி அறுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

''பரத். என்ன ஒண்ணுமே பேசலை?''
என்றாள் சுசிலா.

''என்ன பேசணும்?'' என்றான் பரத்.

''காலைல இருந்து உங்களை விட்டுட்டுப்
போயிட்டதில கோபமா?''

''ஆமாம்னு சொன்னா கோபம் போக்கறதுக்கு
நீ என்ன செய்யப் போறே?''

''காத்தரின் பத்திரமா ஊருக்குப் போய்
சேரட்டும். அப்புறம் உங்க கோபத்தை போக்க
றேன்'' என்றாள் சுசிலா.

''ஒரு லெவலுக்கப்புறம் இந்த கேசில நீ என்ன
செய்யுறே சுசி? இப்போ பிரம்மாண்டமான
பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை கவனிச்சிட்டிருக்கிறது
ஊர் போலீஸ்தானே?''

''ஒரு லெவலுக்கப்புறம் நாம என்ன செய்ய
முடியும் பரத்?''

''செய்யணும். அதான் சாமர்த்தியம். ஒரு புது
டைமென்ஷனோட யோசிக்கணும். காத்தரினோட
கூடவே இருந்துட்டா வேலைப் பிடிச்சிட
முடியுமா?''

''என்னை என்ன செய்யணும்னு சொல்
றிங்க?''

''நான் ஏன் சொல்றேன்? பந்தயம் என்ன நான் ஐடியா தரக்கூடாதுன்னு பேச்சு.''

சசிலா வெறுப்பாக உதட்டில் கோணல் செய்துவிட்டு முகத்தைத் திருப்பிக் கொண் மேடையைப் பார்த்தாள்.

''இப்போது படத்தின் கேஸட்டை பிரப ஆங்கில நடிகை காத்தரின் டாவின்சி வெளியி அதை படத்தின் தயாரிப்பாளர் சார்பில் நடிகை லாவண்யா ஏற்றுக் கொள்வார்கள்'' என் அறிவிக்கப்பட்டது.

பச்சையில் மின்னிய காத்தரின் எழுந் கொண்டாள்.

பரத், சசிலா அருகில் அமர்ந்திருந்த சரண் மேடையைப் பார்த்தபடி தன் மடியில் இருந் கைப்பையின் ஜிப்பை ஓசையில்லாம திறந்தாள்.

உள்ளிருந்த அந்த சிறிய கால்குலேட்டர எடுத்து தன் மடி மேல் மறைவாக வைத்து கொண்டு எண். 9-ஐ அழுத்த... கால்குலேட்டரி சிறிய டிஸ்ப்ளே சதுரத்தில் மேடை வந்தது அட்ஜஸ்ட் செய்து, அட்ஜஸ்ட் செய்து கு பார்த்தாள்.

அருகில் பார்த்துக்கொண்டாள், பரத், சசில மற்றும் எல்லோரின் கவனமும் மேடையிலே இருந்தது. முன் வரிசை அருகே நின்றிருந் போட்டோகிராபர்கள் தயாராக நின்றார்கள்.

காத்தரினும், லாவண்யாவும் அருகருகி நிற்க.... காத்தரின் தன்னிடம் அலங்கார காகிதத்தில் சுற்றித் தரப்பட்ட கேஸட்டை நீட் லாவண்யா அதைப் பெற்றுக் கொள்ள கேமிராக்களின் பிளாஷ்கள் மின்ன...

சரண்யா கால்குலேட்டரில் '0' பட்டனை அழுத்தினாள்.

அடுத்த விநாடி...

மேடையில் 'ஆ' ... ஓடன் லாவண்யா சரிந்து கீழே விழுந்தாள். அரங்கமே [illegible] கொண்டது. பரபரப்பானது. பலர் மேடையை நோக்கி ஓடினார்கள். பலர் வாசல்களை நோக்கி ஓடினார்கள். 'கொலை! கொலை' என்று பலர் அலறினார்கள். குறுக்கே ஓடினார்கள்.

ஒரே குழப்பம்.

''என்ன பரத் இது. லாவண்யாவை குறி தவறி சுட்டுட்டாங்க போலிருக்கு'' என்றாள் சசிலா.

''இரு! சரண்யா எங்கே?'' என்றான் பரத்.

அவர்களுக்கு அருகில் சரண்யா இல்லை.

தூரத்தில் ஒரு வாசலை நோக்கி அவள் சென்று கொண்டிருப்பது தெரிய...

''சசி, வா, முதல்ல சரண்யாவைப் பிடிப் போம்'' என்றான் பரத்.

''லாவண்யாவுக்கு என்ன ஆச்சன்னு பார்க்கலாம் பரத்''

''நீ வா சொல்றேன்'' அவள் கையைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு சரண்யாவை நோக்கிக் கிட்டத்தட்ட ஓடினான் பரத்.

சரண்யா ஹாலை விட்டு வெளியே வந்து கார் பகுதியில் தயாராக என்ஜின் ஸ்டார்ட் செய்து வைக்கப்பட்டிருந்த காரில் ஏறிக்கொள்ள...

காரின் டிரைவிங் சீட்டில் தலையை ஒட்ட அடித்து, தொப்பி மாட்டி, மீசை எடுத்து வேறு அடையாளத்தில் இருந்த வேல் சீறலாகப் புறப்பட.....

பந்தடி ஓட்டிய அவன் எதிரே பார்த்து அதிர்ந்தான்.

நியூட்டன் மற்றும் பத்து போலீஸ்கார
ஆயுதங்களுடன் வரிசையாக நிற்க... காரை ப
அடித்து நிறுத்தினான்.

துப்பாக்கி முனையில் வேலை
சரண்யாவையும் இறக்கினார்கள்.

ஓடி வந்து நின்ற சுசிலா, ''என்ன பரத்
ஒண்ணுமே புரியலை எனக்கு'' என்றாள்.

''பின்னால பாரு'' என்றான்.

திரும்பிப் பார்த்தால், புன்னகையுடன் வ
கொண்டிருந்தாள் சற்று முன் மேடையில் ச
விழுந்த லாவண்யா.

''எல்லாம் நானும், நியூட்டனும் செ
ஏற்பாடுகள்'' என்றான் பரத்.

''புரியலை'' என்றாள் சுசிலா.

''எல்லாம் விவரமா சொல்றேன்'' என்ற
பரத்.

* * *

மூன்லைட் டிடெக்டிவ் ஏஜென்சிஸ் ஆபி
பரத்தின் சட்டையைப் பிடித்தாள் சுசிலா.

''இப்ப சொல்லப் போறிங்களா இல்லையா

''சுசி, வேலோட அருமைக் காதலித
சரண்யா. ரெண்டு பேரும் சேர்ந்து பல திட்டங்
போட்டிருக்காங்க. சமீபத்தில இவங்ககிட்
ஒப்படைக்கப்பட்டத் திட்டம் ஒரு கொல
யாரை? நடிகை லாவண்யாவை கொலை செய்
சொல்லி. பேசப்பட்ட தொகை அஞ்சி லட்சம்.''

''லாவண்யாவையா.'' என்றாள் சுசி
ஆச்சரியத்துடன்.

''ஆமாம். எந்த வகையிலும், இ
மாட்டிக்காம செய்யணும்னு திட்டம் போட்டா
கேஸட் வெளியீட்டு விழா பத்தி தெரிஞ்சத

...மா பொறந்துடுச்சி. ஹாலிவுட் நடிகை
காத்தரினை கொல்லப் போறதா போலீசுக்கு
தகவல் விட வேண்டியது. அதை எடுத்த எடுப்புல
போலீசுக்கு சொல்லாம நம்ம மூலமா போலீசுக்கு
... நினைச்சதால ஈ.எஸ்.பி.பவர் அது,
இதுன்னு சொல்லிக்கிட்டு சரண்யா நம்மகிட்ட
வந்தா. நாம போலீஸ்கிட்டே போவோம்னு
தெரியும். போலீஸ் காத்தரினுக்கு முழு
பாதுகாப்பும் தரும். அப்போ லாவண்யாவை
கொன்னா எல்லாரும் என்ன நினைப்பாங்க?''

''காத்தரினுக்கு வச்ச குறி தவறி
லாவண்யாவை பாதிச்சிடுச்சின்னு நினைப்
பாங்க.''

''கரெக்ட். அதான் அவங்க நோக்கம்.
லாவண்யாவுக்கு நேரடி பகை இருக்கும்னு
போலீஸ் யோசிக்கவே யோசிக்காது. இந்த
திட்டத்தை மணிராஜ்ங்கிற பேர்ல வேல்
நடத்தறது. அதுக்கு சரண்யா உதவறதுன்னு
திட்டம். சூறாவளி பத்திரிகையை கைல
எடுத்துட்டு வந்ததுல வினை ஆரம்பம்! நாம
முதல்ல மணிராஜை கண்டுபிடிச்ச வேலோட
அட்ரசை தெரிஞ்சப்போம்னு எதிர்பார்க்கவே
இல்லை அவங்க. வேல் அவசர அவசரமா காலி
பண்ணிட்டுப் போனான்''

''எப்படி?''

''சரண்யாதான் அவன் ஆளாச்சே சுசி? புதிய
வேந்தன் கிட்டேர்ந்து மணிராஜோட விலாசம்
வாங்கினதும் சரண்யா என்ன செஞ்சா
ஞாபகமிருக்கா? மொட்டை மாடில துணி
காயப்போட்டிருக்கிறதை தோழிக்கு போன்
பண்ணிட்டு வந்துடறேன்னு போனாளா? ஆனா
பண்ணினது வேலுக்கு, தப்பிச்சிடு, வீட்டை காலி
பண்ணிடுன்னு சொல்லிருப்பா. நாம அவன்
வீட்டுக்குப் போறதை டிலே பண்ணணும்னு

வேணும்னே 'வி... ...ணிரு
இருக்கான்'னு நினைப்பு வந்ததா சொல
ரெண்டு மணி நேரம் வேஸ்ட் பண்ணிட்
வேலுக்கு காலி பண்ண அவகாசம் கொடு
துட்டா."

"அப்போ அவளுக்கு அந்த சூப்பர் ப
கிடையாதா?"

"ஒரு புடலங்கா பவரும் கிடையாது."

"நம்ம ஆபீஸ் ரூம் காலண்டர்ல உன் வீட்
எழுதியிருக்கிறதை எல்லாம் கூட சரிய
சொன்னாளே..."

"சிம்ப்பிள் சுசி. அப்புறமா தான் அ
யோசிச்சேன். சரண்யா நம்மை சந்திக்க வந்ததுக்
முதல் நாளே ஒரு தடவை வந்து ஒரு மணி நேர
வெய்ட் பண்ணிட்டுப் போனதா மாதவ
சொன்னா. ஞாபகம் இருக்கா? அவ நம்
ரூமுக்குள்ளேதான் தனியா உக்காந்து வெய்ட்
பண்ணாளாம். அப்போ காலண்டரை புரட்டி
பார்த்திருக்கலாம். எத்தனை ஜெம் கிளிப்
இருக்கு மேஜையிலன்னு கூட எண்ணி வச்சிக்
முடியும். நான் அவளை முதல்லேயே
சந்தேகப்பட்டாச்சு சுசி. அவளை முதல் தடவை
அவனோட ஹாஸ்டல்ல பிக்கப் பண்ணிக்கப்
போனமே... அப்போ நான் அந்த வாட்ச்மேன்
கிட்டே பேச்சுக் கொடுத்தேன். பதினைஞ்சு
வருஷமா வேலை பார்க்கறதா சொன்னான்
மூக்குப்பொடி போடற பழக்கமே கிடையாதுன்
னான். இவ மூக்குத்தி கதையை விட்டா
நம்மகிட்டே."

"அடப்பாவி!சரி! இதெல்லாம் உங்களுக்கு
எப்படித் தெரியும்?"

"ப்ரியா எலெக்ட்ரானிக்ஸ்ல ஒவ்வொரு
ஸ்டாஃப் கிட்டேயும் நாம விசாரிச்சமே. அப்போ

... கை லேசா நடுங்கிச்சி. பென்சிலை
... விட்டான். யாருன்னு விசாரிச்சேன்.
...டர் என்ஜினீயர் பாபுன்னு சொன்னாங்க.
... உன்னை ஹாஸ்டல்ல விட்டதும் நான்
... அவன் ஆபிஸ்லேர்ந்து ஃபாலோ
...சேன். தன் வீட்டுக்குப் போனான். எட்டரை
... தன்னோட வெள்ளை மாருதி காரை
...துகிட்டு பெஸண்ட்நகர் பீச்சுக்கு வந்து
...காகவே வெய்ட் பண்ணான். நான் நைஸா
... போய் அவன் கார்ல மைக்ரபோன் ஒட்டி
...ட்டு என் வண்டில உக்காந்துகிட்டேன்.
... மாதிரி மேக்கப் போட்டுக்கிட்டு வேல்
...தான். அவங்க ரெண்டு பேரும் பேசினதை
... கேட்டதோட ரெக்கார்டும் பண்
... கால்குலேட்டர் கம் மினி ரிஸால்வரை
... பண்ணி இந்த பாபு அவனுக்குக் கொடுத்
திருக்கான் கூலிக்கு. அவங்க பேசிக்கிட்டதில
...சியா ரெண்டு பயங்கரமான தகவல்கள்
... சொன்னான்."

"என்ன அது?"

"ஒன்னு. நாங்க கொலை செய்யப்போறது
...னை இல்லை; லாவண்யாவைன்னு
சொன்னான். ரெண்டு; இதில முதல்ல
...டைக்குப் பக்கத்திலேர்ந்து செயல்படப்
போறது என் பார்ட்னரும், காதலியுமான
சரண்யான்னு சொன்னான்."

"அப்புறம்?"

"வேல் இறங்கி ஒரு ஆட்டோ பிடிச்சிக்
கிட்டுப் போனான். அவன் தங்கி இருக்கிற
இடத்தை தெரிஞ்சுகிட்டு போலீசோட போய்
அரெஸ்ட் பண்ணிடலாம்னு யோசிச்சிக்கிட்டு
நான் ஃபாலோ செஞ்சேன். ஆனா ஒரு சிக்னல்ல
ஆட்டோ என் பார்வையிலேர்ந்து தப்பிச்சி நழுவி
போயிடுச்சி. நேரா நியூட்டன் கிட்ட போய் டேப்

பண்ணினதை போட்டுக் காட்டினேன். கலந்
ஆலோசனை பண்ணினோம். இப்பே
சரண்யாவை அரெஸ்ட் பண்ணலாம். ஆனா அ
நெஞ்சழுத்தத்தோட தன் காதலன் இருக்கி
இடத்தைக் காட்டிக் கொடுக்காம இருக்க வாய்ப
இருக்கு. தவிர இவங்களுக்கு பணம் கொடுத்
கொலை செய்ய ஊசியை ரிலீஸ் பண்ணுவ
லாவண்யாவை குறி வெச்சி, அது தவறினா வே
செயல்படுவான். அதான அவங்க திட்ட
அதனால நாங்க ரெண்டுபேருமா சேர்ந்
லாவண்யாவைப் பார்த்து எல்லாம் சொன்னோ
கேஸட்டை கேத்தரின் கொடுத்து லாவண்ய
வாங்கற சமயத்தில் என்னை முதல் வரிசையி
பார்க்கணும். நான் தலையசைப்பேன். உடனே
ஆன்னு அலறி விழணும். சரண்யாவோட கு
தவறலைன்னு நினைச்சி வேல் செயல்ப
மாட்டான். இதுக்குள்ளே கண்ட்ரோல் ரு
டி.வி.மூலமா ஒவ்வொரு மூஞ்சியா பார்த்
வேலை பிடிச்சிடவும் திட்டம் போட்டோம்.''

''இவ்வளவு நடந்திருக்கா.''

''இன்னும் இருக்கு சசி. காலைல ஏர்போர்ட்
எல்லாரும் கூடினமே. அப்போ சரண்யா த
கைப்பையை உன்கிட்ட கொடுத்திட்டு டா
லெட் ரூம் போய்ட்டு வந்தாளே. அப்போ அந்
கைப்பை அழகா இருக்குன்னு சொல்லி உன்கிட்ட
நான் வாங்கினேன் இல்லையா. தனியா போ
அதுக்குள்ளே இருந்த கால்குலேட்டர் ஆயுத
துக்குள்ளே இருந்த ஊசியை வெளில எடுத்து
டோம். அவ கடைசியா எய்ம் பண்ணி சுட்டப்பே
வெறும் சத்தம்தான் வந்தது. ஊசி எதுவும் ரிலீ
ஆகலை. அவளோட கை மூவ்மெண்ட் பார்த்து
நான் தலை அசைக்க சிக்னல் தர லாவண்ய
டிராமா பண்ணிட்டா. சரண்யா நாம்தான்
சுட்டுட்டோம்னு நழுவிட்டா. போலீஸ் வீடியோ
கேமிரா மூலமா கவனிக்கிறதாலே வேல் ஹா

உள்ளேயே வராம வெளில தயாரா கார்ல வெய்ட் பண்ணியிருக்கான். அவனைத் தேடி சரண்யா போக விட்டு அப்புறம் மடக்கியாச்சி.''

''எல்லாம் சரி, லாவண்யாவை கொல்லச் சொன்னது யார்? ஏன்?''

''இப்ப தெரிஞ்சிடும்'' என்ற பரத் டெலிபோன் எடுத்து நியூட்டனை தொடர்பு கொண்டான். நியூட்டன் சொன்னார்:

''அவன் பேரு மலையப்பன். ஒரு சினிமா தயாரிப்பாளர். அவர் தயாரிச்ச ஒரு படத்தில் நடிக்க நாலு லட்சம் பணம் வாங்கிட்டு லாவண்யா சரியா கால்ஷீட் தராம இழுத்தடிச்சதாலே படம் முடியலையாம். அதில நாப்பத்தஞ்சி லட்சம் நஷ்டமாம். நஷ்டத்தாலே ஆத்திரப்பட்ட அவர் அவளை தீர்த்துடறதுன்னு முடிவு பண்ணி வேலை நியமிச்சிருக்கார்.''

அதை சசிலாவிடம் சொன்ன பரத், ''சசி, நானும் சிங்கப்பூருக்கு உன்னோட வரணும்னு ஆசையாதான் இருந்திச்சி. என்ன பண்றது? சரி போவோம், ஒரு டஜன் ஆரம்பி'' என்றான்.

சசிலா, ''ச்சீ இது அழுகுனி ஆட்டம்'' என்றாள்.

''சரி, சரி, அழுவாதே! நியாயமா 'சபாஷ் பரத்'னுதான் சொல்லணும். உனக்காக விட்டுக் கொடுத்துட்டேன். இந்தக் கதைக்கு டைட்டில் கூட்டும் சபாஷ் சசிலான்னே இருக்கட்டும்'' என்ற பரத் அவளை அணைத்துக் கொண்டு, ''அட்லீஸ்ட் அரை டஜன்'' என்றான், ''இல்லையா? கால் டஜன்?'' என்றான், ''அதுவுமில்லையா? ஒண்ணே ஒண்ணு'' என்றான்.

அவள் உதடுகளை நோக்கிக் குனிந்தான். சசிலா விலகவில்லை.

★ முற்றும் ★